

Redacció
i administració:
València, 244, 1er.
Barcelona-7
Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05
215 24 33

Edicions Terra Nostra S.A.
Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
D.L. 14387
Sol·licitat control O.J.D.
Imprès a Barcelonesa
de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Jo he pregat
per tu, Pere,
perquè no
defalleixi
la teva fe;
i tu, un cop
refermat,
confirma els
teus germans.
(Lc 22,32)

ANY II - N.º 92

Setmana del 28 de juny al 4 de juliol del 1981

30 Ptes.

Presidits per Mns. Carles

Els Secretariats de Pastoral Familiar es reuniren a Manresa

MANRESA.— El diumenge dia 14 de juny es reuniren a la Santa Cova de Manresa, els Secretariats de Pastoral Familiar de Catalunya, presidits per Mons. Ricard M. Carles, Bisbe de Tortosa.

L'objectiu principal de la reunió fou la posada en comú del treball realitzat, durant el curs, sobre els valors més importants del matrimoni.

S'acordà, que sense ofegar el dinamisme propi de cada Bisbat, i aprofitant documents ja existents (Assemblees Diocesanes de Barcelona i la Seu d'Urgell), el Fòrum de la Família de Girona..., durant el curs vinent s'estudiarà el tema de la família, per anar descobrint quines han d'ésser les seves característiques essencials perquè sigui realment cèl·lula viva de la societat actual i de l'Església.

Afinant

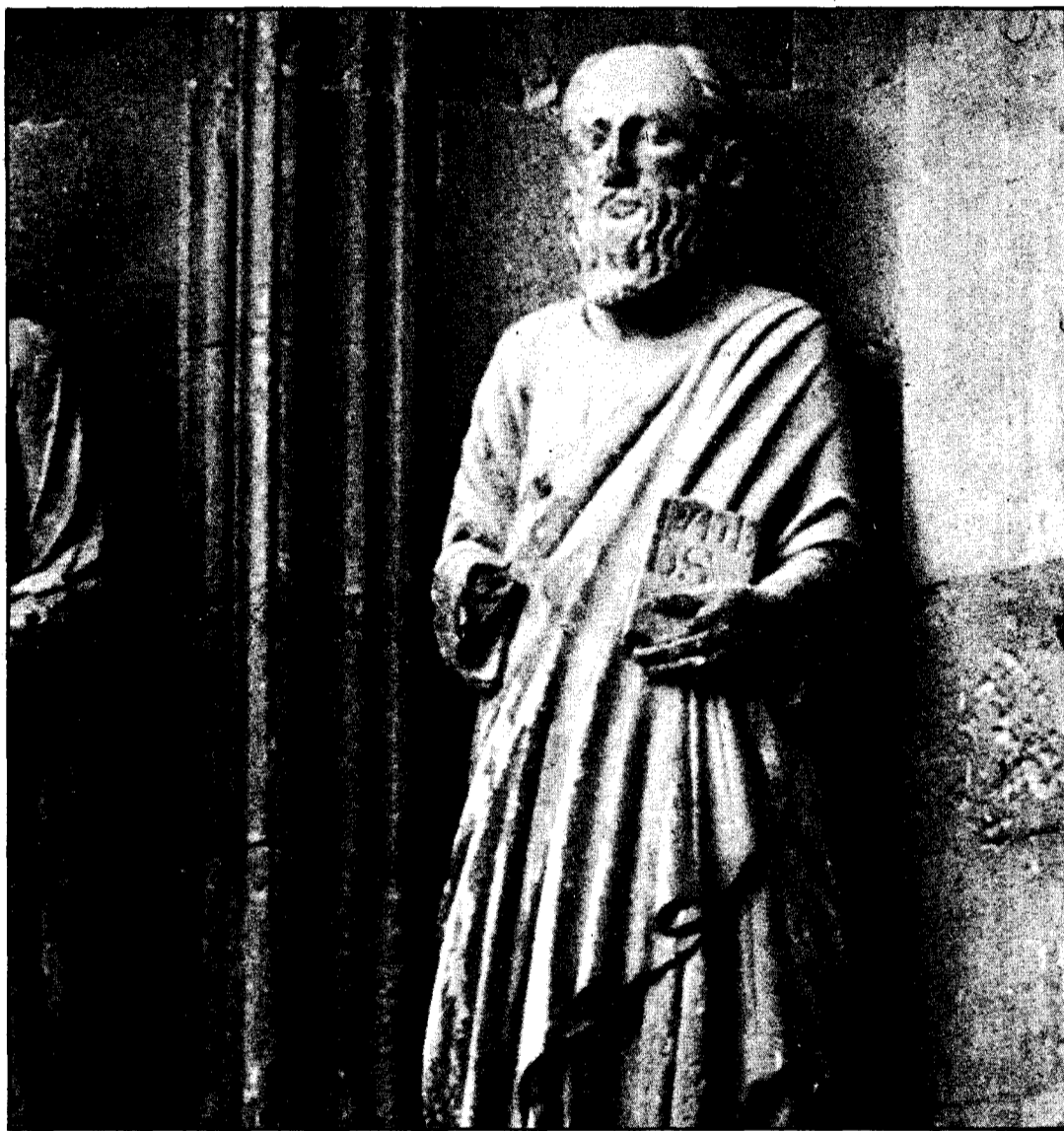
Pere i Pau i...

El poble cristià professa una devoció "especial" als apòstols Pere i Pau, per molts notius. Pere és qui dona el primer cop de timó a la barca dels dotze quan volen deixar el Mestre ja que no s'avenen a "menjar la seva carn i a beure la seva sang"; "a qui anirem?..." L'opció de Pere arrossega els dotze i continua arrossegant-nos avui, darrera Aquell que ens promet la Vida. La confessió de la messianitat de Jesús — "Tu ets el Crist, el Fill del Déu vivent" — constitueix Pere en Pedra de l'Església a la qual hem estat incorporats — pedres vives — per l'Esperit. La devoció a Pere és doncs conatural al cristià.

Pau és tota una altra cosa. Pau és el primer de la nostra colla de cristians els felïços per haver cregut sense haver-lo vist. Quan Pere lloa la primera generació cristiana — "... vosaltres que sense haver-lo vist l'estimau..." — pensava, en primer lloc en Pau.

Joan E. Jarque i Jutglar

Sant Pau: L'Universalisme cristià

Estàtua de Sant Pau, de factura gòtica, a la catedral de Tarragona.

Pau, jueu i ciutadà romà, rebé del Senyor Jesús la vocació apostòlica i missionera de l'universalisme cristià. Profund coneixedor de la fe i de l'experiència religiosa d'Israel, veié acomplides, en l'esdeveniment Jesús de Natzaret, les espe-

rances de la Humanitat sencera. La pregonesa del seu pensament, l'ardència del seu servei i del seu amor al Crist i la seva agosarada aventura apostòlica convertiren les vies de l'imperi romà en camins lluminosos d'Evangelí.

40 milions d'escolars

120.000 escoles catòliques arreu del món

ROMA.— L'Església catòlica dirigeix unes 120.000 escoles arreu del món, en les que reben instrucció 40 milions d'escolars.

Segons l'estimació feta al Vaticà, la influència dels centres d'educació s'estén, gràcies a contactes permanents, a les famílies d'aquests escolars, al cos de professors i als antics alumnes d'aquestes escoles; tot plegat al voltant d'uns 200 milions de persones.

Els nens tenen dret a rebre un missatge cristià a l'escola

Fundadora de Jesús-Maria

Claudina Thévenet serà beatificada

El dia 4 d'octubre serà beatificada, a Roma, la fundadora de les religioses de Jesús-Maria, Claudina Thévenet (en religió Maria de Sant Ignasi).

Neix a Lió el 30 de març de l'any 1774.

Viu els tràgics dies de la Revolució Francesa i presència l'afusellament dels seus dos germans grans, Lluís i Francesc, el 5 de gener del 1794.

Les últimes paraules de les víctimes, invitant la seva germana al perdó, marquen la seva vida per sempre, en un clima insospitat de lliurament generós al servei dels més necessitats.

Comprèn que el motiu dels mals que patia França, era la ignorància religiosa, la pèrdua de la fe, l'oblit de Déu, i es dedica, amb tot el caliu del seu cor, a la formació cristiana dels infants i dels joves, amb gran preferència pels pobres.

El 6 d'octubre del 1818, en una pobra casa del barri lionès de Pierres Plantées, acompanyada d'una noia òrfena i d'una amiga, Claudina ofereix una nova família a l'Església: la Congregació de Jesús-Maria.

Avui, es troba estesa als cinc continents, en un ampli camp apostòlic i missional, segons la finalitat específica de la Congregació.

El Zaire, al davant

Augmenta el nombre de catòlics a l'Àfrica

ROMA.— Augmenta el nombre de catòlics a l'Àfrica i a l'1 de gener proppassat ha sobrepasat el 12 per cent de la població, es a dir, 57 milions sobre 457 milions d'africans.

Això ho ha dit "L'Osservatore Romano" a base d'una enquesta dirigida pel centre d'estudis cristians de Nairobi (Kenya).

El primer país catòlic de l'Àfrica és el Zaire, amb 12'5 milions de catòlics en una població total de 28 milions, i l'últim, el Sahara Occidental, amb 365 catòlics sobre 151.000 habitants, diu el diari.

Algèria no té més que un 0'3 per cent de catòlics (57.000 sobre 19 milions d'habitants) en tant que a les Illes Seychelles són el 93 per cent sobre els 66.000 habitants.

L'ESTALVI TERCERA EDAT TÉ BONA BASE I UN INTERÈS ALT

La bona base: La d'uns bancs que, ara fa dos anys, es varen proposar en ferm d'ajudar la Tercera Edat. Uns bancs d'experiència que saben què significa treball i estalvi, i què val la tranquil·litat a l'hora de confiar-los els diners.

L'alt interès: per a totes aquelles persones que, per haver arribat a la Tercera Edat, han deixat de treballar i volen obtenir una bona rendibilitat dels estalvis, pocs o molts, fruit del seu treball.

Vingui a veure'ns. Més de 100.000 persones estan molt satisfetes d'haver-ho fet en el seu dia.

Per a nosaltres, la Tercera Edat és la primera.

**ESTALVI
3ª EDAT**

**BANCA CATALANA
BANC INDUSTRIAL DE CATALUNYA**

Sant Pere i el Papa

En altre temps per Sant Pere es celebrava el dia del Papa. Potser encara hi ha alguna recepció oficial en algun lloc per aquest motiu. Ho ignorem. El que és cert és que aquesta commemoració ja no té, en el nostre país, la importància oficial i el ressò popular d'anys passats. Ni ens en dolem, ni en fem festa; ens limitem a constatar-ho. Cada temps té els seus costums. Tanmateix, amb celebracions oficials o sense, amb diada o sense, el dia de Sant Pere els cristians ens recordem del gest cabdal de Jesucrist distingint a Pere entre els dotze, i els catòlics pensem en la successió apostòlica del bisbe de Roma que, amb una expressió familiar llatina, anomenem Papa, Pare.

Aquest any el record ve tenyit de pro-

cupació. Els trets del 13 de maig encara ressonen. El Papa encara en sofreix. Es recuperarà bé? Què deu haver estat aquesta febre i aquesta infecció? Quan li faran l'operació final per retornar-li la funció normal dels intestins? Heus ací les preguntes d'ordre material. Però també ens en fem d'altres d'ordre moral. ¿Retornarà el Papa a la vigoria i a l'alegria despreocupada quasi de picapedrer, que ens el feia tan amable? Retrobarà la capacitat de treball d'abans de l'atemptat que feia concebre tantes esperances en el seu pontificat? I ja pensant en nosaltres, es restablirà a temps de venir a Espanya per l'octubre? A hores d'ara, tot està suspès d'interrogants sense resposta. Si arriba a poder fer aquest viatge teresià, és més que probable que serà limitat a Madrid i

als llocs més lligats amb la celebració del centenari. ¿La campanya, tan simpàtica, dels grups de Joves Cristians demanant la vinguda del Sant Pare a Catalunya, haurà estat endebades? No ho creiem pas així. Més de cinc mil signatures, recollides amb ben poca propaganda, volen dir molt i sobretot donen testimoni d'un amor i d'una fidelitat que ha de donar els seus fruits.

Aquest dia de Sant Pere —i del Papa, si voleu— preguem pel nostre Sant Pare d'avui, Joan Pau II. Que Déu li retorni plenament la salut i que a nosaltres ens mantingui en la fidelitat i l'amor al successor de Pere.

El lector escriu

Ciències i Església

Acabo de llegir un interessant reportatge sobre els estudis realitzats en el Llençol Sant, pels científics de la N.A.S.A. Em sembla molt bé que l'Església cridi els científics per qüestions religioses i que escolti, respectuosament, el resultat de llurs investigacions. De la mateixa manera ho ha fet per a l'estudi de la Bíblia (molt més important que l'anterior), demanant filòlegs, historiadors, antropòlegs, etc., les aportacions dels quals són essencials en aquest camp.

Bé. ¿Per què no fa el mateix amb els altres científics? ¿Per què als uns sí, els crida i els escolta i als altres ni tan sols els crida?

Joan Pau II anuncia i promou sempre un diàleg, una harmonització entre les ciències i la religió. Diàleg sense ingenuïtats, però també sense por. ¿Per què l'Església no segueix la seva invitació? Sociòlegs, psicòlegs, sexòlegs, antropòlegs, etc., tenen el dret a aportar conclusions científiques a les ciències religioses i a la vida dels cristians.

Mentres això no es faci, cometem una greu injustícia i, a la vegada, perdem moltes solucions a les quals ells han arribat / Manuel Vivas.

Sacerdot, una professió no reconeguda

El Ministeri d'Educació acaba de publicar un valuós llibre d'orientació professional en el qual, sota el títol d'"Estudios y profesiones en España", s'ofereix un complet panorama dels llocs i centres als quals un espanyol pot acudir per a realitzar aquesta llibertat de professió que l'article 5è de la nostra Constitució garanteix.

És un llibre completíssim. Vostè vol ser bus? Cerqui a la pàgina 64. Li agradaria ser entomòleg? Trobarà el que necessita a la pàgina 78. Prefereix ésser bodeguer, ballarí o cristal·lògraf? Les pàgines 66, 135 i 101 donaran satisfacció als seus desigs. Així de tot. El llibre li explica el que cal fer per a ésser tècnic especialista en caldereria de xapa, hostessa de congressos i exposicions, actor, cantant, ceramista, imatger, ornitòleg, retolador, sociòleg, barber, sedimentòleg, terapeuta i tot el que pugui desitjar. Millor que les millors pàgines grogues.

Però hi ha quelcom que m'ha resultat especialment interessant en aquest llibre. Com és lògic, la meua curiositat m'ha dut a la lletra C de l'índex per a veure si deia la manera com un hom pot fer-se capellà. I no res! He buscat a la S de sacerdot, i no res! Clergue? Tampoc. Ministre de l'Església? Menys. M'han vingut ganes de mirar, per si de cas, a "bruixot"; però he preferit aguantar-me-les.

La cosa no m'ha sorprès gaire ja que no és aquesta la primera vegada que em trobo que això de ser capellà és una "professió no reconeguda", una singularitat oficial voltada teòricament de privilegis i de real desconeixement. És que ésser capellà és un "delicte socialment tolerat". A mi sempre em feia molta gràcia quan l'Estat passava factura a l'Església pels quatre xavos que li donava pels seminaris. I pensava: Si el meu germà volgué ser advocat i la meua germana mestra, a tothom li semblava normal que, amb els impostos que pagava el meu pare i molts altres pares espanyols, l'Estat creés facultats de Dret i escoles normals. Va ser un error meu voler ésser capellà? Era jo menys fill del meu pare que els meus germans? ¿Com és que no es comprenia aleshores que, amb els diners del meu pare i de molts altres pares, era igualment lògic que l'Estat em facilités el desenvolupament de la meua vocació? En ajudar els seminaris, jo pensava que l'Estat no atorgava cap mena de privilegi a l'Església; complia amb el seu deure de facilitar uns estudis a uns senyors que lliurement els havien elegits i que llurs pares pagaven per això.

Però aquest raonament meu deu fallar per algun costat, ja que, segons sembla, el Ministeri d'Educació no creu que hagi d'orientar i facilitar la seva informació als xicots que vulguin elegir aquest estrany estudi i aquesta insòlita professió.

Potser...? Com que no sóc cap bergant, vull pensar que el Ministeri ha cregut que el sacerdoti és quelcom més enlairat que una senzilla

El ministeri d'Educació no sap que el sacerdoti és una professió.

professió i que hauria de catalogar-se més com una vocació que com una professió.

Aquest si que és un problema complicat. Jo mateix em faig un fardell quan, als papers de Finances o bé al cens municipal, em pregunten la professió. Poso periodista, sacerdot, sacerdot-periodista, periodista-sacerdot? Un embolic. Si la professió és allò que em dona per a menjar, haig de posar periodista, ja que sortosament com a sacerdot no guanyo ni una pesseta. Però, i si professió és allò que m'alimenta l'ànima? Aleshores jo sóc un capellà molt més que escriptor. I així les coses continuen igualment difícils.

Però ara arriba el meu dimoni i fa que em preguntí: No serà que al Ministeri d'Educació consideren que la vocació de capellà és una professió antisocial y per això l'ometen, de la mateixa manera que callen la "carrera" de lladre, de prostituta o d'assaltador de trens? Dic al meu dimoni que calli i que no digui ximpleries. Encara que em quedi una mica trist pensant en aquell possible xicot —que potser porta a dins una espurna d'ansies sacerdotals— a qui el Ministeri d'Educació posa davant els ulls tot el seu joc de cartes de professions com dient-li les antigues paraules: "Et donaré tot això si, prosternant-te, m'adores". (El pitjor és que ni això no és veritat: perquè, després d'ensenyar-li tot aquest horitzó esplendorós, l'únic que estan preparant-li és l'atur.)

José Luis Martín Descalzo

Avisos i comunicats

Barcelona

Residència Femenina d'Estiu: A Hostalets de Balenyà. Mesos de juliol i setembre. Per informació: ORS, c/ de la Torre 28, àtic, 1ª. Tel. 217 10 28, el dissabte, dia 27 de juny, de 4,30 a 8.

Escolania del Tibidabo. Admissió de nous escolans: Del dia 2 al 15 d'agost de 1981, s'organitzaran, en el Temple del Tibidabo, unes colònies d'estiu per a nens que vulguin conèixer la vida de l'escolania del Tibidabo. Acabades les colònies, els qui ho desitgin i tinguin qualitats podran ingressar a l'Escolania del Tibidabo, durant el proper curs. Els nens que s'admeten a aquestes colònies són els que, aquest any, han acabat 5è d'E.G.B. (A l'escolania del Tibidabo es poden cursar 6è, 7è i 8è d'E.G.B.) Per informació i inscripcions: Temple del Tibidabo, Barcelona-22, tel. 247 55 86 i 247 49 04.

42 Congrés Eucarístic Internacional a Lourdes: Se celebrarà, presidit pel Papa Joan Pau II, del 16 al 23 de juliol. Per informes i inscripcions: Diputació, 235 1ª, de 6 a 8 de la tarda.

Pelegrinatge a Roma: La parròquia de Sant Jaume d'aquesta ciutat, organitza pels dies del 16 al 27 d'agost, un pelegrinatge a Roma. Per a informació i inscripció: a la mateixa parròquia, carrer de Ferran, 28. Tels. 301 22 83 i 302 22 89. Barcelona.

Exercicis espirituals: Tanda Femenina a Caldes de Montbui: del 6 al 11 de juliol. Informació i inscripcions: O.E.P., Duran i Bas, 9. Tels. 301 16 26 i 318 60 97. Barcelona.

Tarragona

Associació bíblica de Catalunya organitza:
Cursets bíblics a la terra de Jesús

Per a laics: 1981

— del 22 d'agost al 5 de setembre.
— del 22 de setembre al 9 d'octubre.
Per a inscripcions:
Mossèn Joan Aragonès.
Arquebisbat, Pla de Palau, Telèfon (977) 20 19 43.

Tarragona

Per a religioses: 1982

— del 2 al 16 d'agost.
Per a inscripcions:
P. Eduard Canals.
Arquebisbat, Pla de Palau.
Telèfon (977) 20 19 43.
Tarragona.

Solsona

Colònies d'estiu al Bisbat de Solsona

Tandes per a l'estiu-81

Casa de Fumanya

— de l'11 al 23 de juliol (de 9 a 11 anys)
— del 23 de juliol al 4 d'agost (de 10 a 12 anys).

Casa de Castellar de N'Hug

— del 20 de juliol a l'1 d'agost (de 7 a 9 anys).

Casa dels Oms

— del 31 de juliol al 12 d'agost (de 12 a 14 anys).

Ruta-acampada: a la Vall de Cardós

— del 27 de juliol al 4 d'agost (de 15 a 17 anys).

El preu de les tandes és de 6.000 pessetes (Viatges des de Manresa i assegurances inclosos).

Demaneu informació i impresos d'inscripció a la vostra parròquia.

El celibat i la televisió

Després d'haver vist una polèmica als espais en català de la Televisió sobre el celibat sacerdotal on, com és costum, s'empraren els embolics de les mitges veritats i la feblesa en defensar la posició de Sant Pare, tot motivat per raons d'amistat i comprensió dels oponents, sense adonar-se que s'estava negant, als fidels, el dret de veure defensada la seva fe en comunió amb el cap de l'Església, m'agradaria d'exposar unes breus consideracions.

Si som catòlics és perquè Déu, en la seva misericòrdia, ens ha donat una fe. Tothom sap que la fe catòlica es fonamenta en l'Evangeli i l'acceptació del mestratge del Papa.

Podem, particularment, no veure clara o encertada la doctrina del nostre Mestre i farem bé en meditar-la, i demanar que Déu ens il·lumini.

El que mai es pot fer —perquè seria tornar-se un mentider—, és presentar-se al públic com a catòlic i endegar dubtes o discrepàncies amb l'Evangeli o el Papa.

Si volem fer això, només cal fer veure que ens hem tornat agnòstics o fidels d'un altre grup religiós —que prou n'hi ha, per tots els gustos— i en tots ells, si s'obra amb sinceritat i bona voluntat hom pot arribar a bon fi.

El lector escriu

Els catòlics, amb una doctrina tan sòlida, tenim el gran avantatge de saber sempre què cal fer i això ens dona pau i seguretat.

Però, com a catòlics, mai no podrem identificar-nos com a tals per fer caure els altres en els nostres dubtes, errors i conveniències que justifiquin les nostres febleses i situacions particulars.

Em sembla que la cosa és ben clara. / **Jaume Miró i Vidal**

dit mai que hagin de ser forçosament les més idònies per un catòlic practicant. Per altra part, quan surt el comentari ja ha passat l'oportunitat del moment, i el lector ha tingut prou ocasió de llegir la premsa diària, en la versió que li és més plaent d'acord amb l'ideari polític que sustenta.

Si voleu ésser fidels a la línia religiosa del setmanari, sense color polític, haureu de suprimir aquesta Secció inoportuna i, a vegades, molesta per alguns dels lectors. Espero que així ho feu. / **Joan Janer.**

La Mare de Déu dels Desemparats

Al n.º 84 de C.C. he llegit l'article de "Costums i tradicions" i estic molt contenta perquè és dedicat a la meua patrona, la mare de Déu dels Desemparats. Però de sobte, vaig sentir una mica de tristesa perquè el seu autor pensa que els valencians ens podem enfadar. ¿Per què? Perquè és venerada abans d'ésser la nostra patrona? Penso que la devoció a la Mare de Déu ningú la té en exclusiva: és la mare de tots els homes.

Per a mi, la Mare de Déu és la dels Desemparats, la de Montserrat, la Macarena i la del Pilar, etc. A Ella li demano sempre que tots estiguem units i li oferim, amb amor tot el que tenim. / **Angels Bosch**

"Punt de vista"

Em vaig subscriure a la vostra revista amb ganes d'afavorir una publicació catòlica escrita en la nostra llengua. En general us diré que la trobo força bé. Però m'hi sobra la secció PUNT DE VISTA.

La vostra revista és un "Setmanari d'informació i de cultura religioses" i, per tant, no haurien de tenir-hi cabuda les opinions, comentaris i reflexions de tipus polític, que no sempre coincideixen amb les dels lectors. El senyor FAULI no té dret a imposar-nos les seves particulars idees molt democràtiques, que ningú ha

PETITS ANUNCIS

per a inserir ràpidament a CATALUNYA CRISTIANA els vostres petits anuncis truqueu al número **215 37 50**

SALOU a cinquanta metres de la platja dels Capellans es lloga apartament 6-7 llits completament equipat i amoblat, per mesos o quinzenes. Lliure juny, juliol i setembre. Raó: T. 215 24 33 Petits anuncis.

TELEVISOR BLANC i NEGRE marca ZENITH. En bon estat i molt econòmic. Telf.: 213 37 29 - Barcelona, de 2 a 3 tarda.

Colònies d'estiu a Castellterçol

3 quinzenes: el 27 de juny al 9 d'agost.
Informació i inscripcions: Arimon. 17 - Barcelona (22). Tel. 866 80 15 Sra. Galí.

Residència Femenina d'Estiu

A Hostalets de Balenyà. Mesos de juliol i setembre. Per informació: ORS c/ de la Torre, 28 àtic 1ª. Tel. 217 10 28. els dissabtes dies 20 i 27 de Juny de 4,30 a 8 tarde.

ES VEN fotocopiadora marca OLIMPIA, model Omega 203 de segona mà, en bones condicions. Telefon: 215 24 33 - Barcelona.

ES CERCA traductor del croata al català o al castellà. Treball remunerat, algunes hores per setmana a convenir. Telf.: 215 24 33 - Barcelona.

COMPRARIA volums escadussers col·lecció Clàssics Llatins i Grecs, text original i català. Telf.: 215 24 33 - Barcelona.

per a inserir ràpidament els vostres petits anuncis truqueu al número **215 37 50**

Noces d'or sacerdotals

El claretà Pere Codina i Martí, acaba de celebrar les noces d'or sacerdotals a Cervera. Fou ordenat prevere, a Solsona, al 1931. En aquesta joiosa avinentesa, el P. Codina ha concelebrat l'eucaristia en companyia de quatre germans d'Institut i amb la presència d'altres claretians, de religioses claretianes de Cervera i d'alguns antics alumnes.

El P. Codina, germà d'un altre claretà, el pare Vicenç, actualment a Fàtima, ha dedicat tota la vida a l'ensenyament. Els col·legis claretians de Barcelona, Sabadell i Sallent, entre d'altres, recorden el seu pas i, en dues tongades diferents, fou director del primer dels centres esmentats. Actualment, resideix a Cervera.

El senzill però emotiu recordatori del cinquantenari diu: "Gràcies a Déu / Lloança agraïda a l'Immaculat Cor de Maria / Filial recordança dels meus pares Josep i Miquela".

Avis a les antigues alumnes de Jesús Maria i als familiars i amics

El viatge a Roma per assistir a la beatificació de la mare Claudine Thévenet, fundadora de la congregació de Jesús-Maria està ja organitzat. És urgent la inscripció per a la reserva de places. Per a informació es pot telefonar al número 247 13 07 de 10 a 12 i de 16 a 20.

CASA D'EXERCICIS COVA DE SANT IGNASI MANRESA

EXPERIÈNCIA ESPIRITUAL DELS EXERCICIS DE SANT IGNASI EN SOLITUD I SILENCI.

Tandes d'exercicis per a sacerdots i religiosos.

Exercicis de mes.

Setembre 1-30

Paré Jaume Roig del Campo s.j.

Exercicis de 5 dies

Agost 31-5 setembre **Paré Josep Mª Rocafiguera s.j.**

Novembre 30-5 Desembre **Paré Jaume Roig del Campo s.j.**

Per a inscripcions: Apartat, 12 - telèfon 872 04 22.

CENTRO INTERNACIONAL CATÓLICO DE EVANGELIZACION "VERBUM DEI" Siete Aguas (Valencia)

Tandes d'exercicis espirituals en total recés

Tandes de mes:

15 juliol al 15 d'agost: SACERDOTS, RELIGIOSOS I RELIGIOSES.

Tandes de 15 dies:

15 de juliol al 30 de juliol: ECLESIAL

1 d'agost al 15 d'agost: ECLESIAL

1 d'agost al 15 d'agost: ECLESIAL (francès).

15 d'agost al 30 d'agost: ECLESIAL (alemany).

Tandes 8 dies

8 d'agost al 14 d'agost: ECLESIAL (anglès).

Acampada (Recerca i experiència de fe) ECLESIAL 13 al 16 d'agost.

Per a informació:

Madrid: Tel. 222 43 06.

Barcelona: 329 34 30.

Bilbao: 415 22 26.

València: 331 83 69.

València (Siete Aguas) 234 00 11.

Valladolid: 22 97 73.

Nota: Els fills dels matrimonis assistents seran atesos degudament.

Punt de vista

El gran canvi francès

Era important que, a la República que s'inventà el general De Gaulle, un socialista arribés a la Presidència. Encara ho és més, però, que, després de les dues voltes de les eleccions legislatives, els socialistes del mateix President elegit abans tinguin una majoria no fa gaire temps impensable. El canvi francès, doncs, ha estat un gran canvi.

Tot i que les eleccions presidencials assenyalaren el progrés de l'esquerra, aquest ha estat reblat per les legislatives: és un progrés grandios i indubtable, però singular, perquè, a la vegada que es caracteritza per un immens guany dels socialistes, té com a tret inseparable, un important retrocés comunista. Mitterrand ha estat un gran guanyador, però Marchais ha perdut igual que Chirac o la gent de Giscard.

És lògic de preguntar-se perquè el canvi, a través de les legislatives, ha arribat a ésser tan gran. En contestar, sens dubte, cal començar esmentant el precedent de les presidencials, de signe clar, però, tot seguit, cal recórrer a més explicacions. Per exemple, a un sentit de bon govern que feia, per a molts ciutadans, perillosa una majoria parlamentària que no coincidís amb la presidencial; i, també, a la mateixa dinàmica generada per la primera victòria, fet que, a la pràctica, té sempre uns efectes multiplicadors importants. Un altre aspecte, demostrat per les xifres, és que el notable percentatge d'abstenció no prové pas de dretans que s'han abstinut, sinó, més aviat, d'aquella massa de ciutadans indiferents que, precisament per pertànyer-hi, cada dia són més massa...

El resultat del procés és que Mitterrand pot governar amb prestigi i comoditat. O més clar: que pot governar.

Això, amb tots els riscos que suposa. Si se'n surt, tindrà un èxit tan planer com positiu, però si, en aquests moments difícils, no reïx, poques excuses podrà fer servir al seu favor.

Els francesos, ara, com arreu, volen un millorament de la situació econòmica —poder adquisitiu, atur...—, però, a la vegada —i aquest és el gran sentit de les dues consultes electorals— desitgen un canvi clar, un nou estil, una altra forma col·lectiva de vida, basada més en una nova i necessària honestetat que en una socialització ortodoxa.

Josep Faulí

CATALUNYA

La Generalitat prepara una llei contra incendis

Josep Maria Mundet, un dels deu assessors cridats per la Generalitat per a preparar la futura llei de prevenció d'incendis forestals, ha declarat que la majoria d'aquests sinistres són causats per l'acció humana i que una mesura a instituir en breu podria ser l'augment de sancions als culpables. Respecte als elements que tindran un paper important en la campanya forestal del 1981, a iniciar-se el pròxim dia 1 de juliol, Mundet ha informat que es disposarà de tres bases aèries.

Creació dels Amics de la Bressola

Responent a la crida de solidaritat feta des de Perpinyà, ja que cada vegada és més difícil assolir l'equilibri del pressupost amb les úniques forces de la Catalunya Nord, es constituí a Girona un grup d'Amics de la Bressola. Aquest grup s'ha constituït també a Barcelona aquests darrers dies, "Amb la finalitat de canalitzar els ajuts que es puguin rebre i fer conèixer a tot arreu el combat de la Bressola: les seves esperances i les seves dificultats, considerant que d'aquesta escola depèn, en gran part, el futur de la nostra llengua a Catalunya Nord".

L'adreça d'aquesta associació és: "Amics de la Bressola", Marià Cubí, 2. Barcelona-6. Tel. 228 92 61.

La Llacuna homenatja els seus mestres

La Llacuna, poble de mil habitants a la comarca d'Anoia, tri-

butà diumenge passat un calorós homenatge als seus mestres, senyora Angelina Gavalda i senyor Ismael Santpau, en reconeixement a la tasca educativa que durant més de vint-i-cinc anys han portat a terme entre la població.

Després de la missa actuà a l'interior del temple la Coral de Sant Sadurn d'Anoia, dirigida pel mestre Manuel Cervera.

ESPANYA

Es crea la Fundació per al Progrés i la Democràcia

Tal com estava anunciat, el propi cap de setmana es féu pública la "convocatòria" de la Fundació per al Progrés i la Democràcia. Tenim, doncs, noves sigles a considerar: FPD, encara que és probable que triomfi la denominació, una mica cabalística, amb què s'ha conegut l'esmentat projecte: la Fundació.

Els tres noms proposats per a ocupar la presidència de la Fundació són Raúl Morodo —ex-diputat socialista popular, Jesús Polanco, conseller delegat d'"El País" i Ramón Tamames, ex-diputat del Partit Comunista d'Espanya, actualment membre del Grup Mixte del Congrés.

Moltes centrals lleteres desapareixeran a l'entrar a la CEE

El vuitanta per cent de les centrals lleteres espanyoles podrien desaparèixer en produir-se l'ingrés a la CEE. Hi ha 500 establiments lleteres amb una producció mitjana de cinc mil tones per fàbrica, però en la CEE té un cens de quasi vuit mil empreses lleteres, les quals representen un volum de quasi onze mil tones, arribant a recollir més de cinc mil tones. Aquesta última dada és molt important, ja que els grans grups industrials controlen el 70 per cent del mercat de la CEE.

Mentrestant a Espanya 196 empreses tenen menys de cinc treballadors i a León, Astúries, Palència i Zamora tenen la majoria d'establiments artesanals.

MÓN

El sindicat Solidaritat tem les provocacions

Mentre el primer secretari del Partit Obrer Unificat Polonès (POUP) ratificava la seva decisió de mantenir-se ferm en la línia de reformes empreses al país, els dirigents de Solidaritat multipliquen les seves advertèn-

cies contra els actes de caràcter antisoviètic que poden ésser utilitzats com a provocació.

Quan manca menys d'un mes per al congrés extraordinari del POUP, augmenten a Polònia els símptomes d'antisovietisme, caracteritzats per pintades i desperfectes en monuments militars en honor de la Unió Soviètica.

Igualtat de sexes a Suïssa

Les dones suïsses són iguals als seus compatriotes masculins

des d'aquest cap de setmana passat, en què la població ho ha decidit per referèndum.

Deu anys després d'haver estat admesa com a votant la dona suïssa, ara s'inclourà com a llei constitucional la seva igualtat als homes.

La igualtat de sexes va ser acceptada només per un seixanta per cent dels qui van votar i en nou cantons suïssos el projecte de llei va ser rebutjat.

Un dels efectes més immediats del referèndum d'aquest cap de setmana a Suïssa serà que la dona podrà reclamar davant del jutge rebre igual salari a igual treball que l'home.

Amnesty Internacional ha complert vint anys

Peter Benenson n'explica els orígens

Un dia del mes de novembre del 1960, un jove advocat anglès, llegint el seu diari habitual, sentí una gran indignació: uns joves portuguesos havien estat condemnats a tres anys de presó perquè havien fet, en veu alta, un elogi de la llibertat.

Denunciar els abusos del poder, siguin governamentals o militars, ajudar els presoners que sofreixen per mitjà d'una publicitat que mobilitzi la consciència mundial: aquesta és l'activitat i els motius d'Amnesty Internacional.

El dia 28 de maig del 1961, diumenge de la Santíssima Trinitat, amb un article al "London Observer", va ésser creada aquesta organització sobre un principi trinitari reconeixent la divisió del món en tres parts: Oest, Est i Tercer Món. Per conservar la seva imparcialitat, Amnesty treballa amb la mateixa vocació pels presoners de consciència d'aquestes tres parts. Actualment, 300.000 membres de 134 països, agrupats en 2.500 centres d'adopció repartits per 42 països, s'ocupen cada mes de tres presoners, un de cada part. D'aquesta concentració en tres presoners mensuals i el gran nombre de petits grups d'adopció i de la seva total independència financera, prové l'èxit d'Amnesty.

Amnesty Internacional és una organització pobra, mantinguda pels seus membres voluntaris,

cosa que li evita d'esdevenir una organització burocràtica.

La Creu Roja protegeix els presoners que han fet ús de les armes. Amnesty defensa els qui han refusat de prendre-les. No solament els objectors de consciència, sinó també aquells que han emès opinions considerades repressibles per llurs governs, els presoners de consciència.

Segons els seus estatuts; ni la Creu Roja ni Amnesty Internacional no poden intervenir per defensar una tercera i una quarta categoria de presoners: els paramilitars, com Bobby Sands a Irlanda o bé Nelson Mandela, capdavanter del Congrés Nacional Africà, i els "presoners econòmics", homes i dones que llur govern impedeix treballar.

Abans de fundar Amnesty, Benenson ja havia treballat vint anys al servei dels oprimits, sobretot creant l'any 1965 "Justice", una organització anglesa de protecció dels drets de l'home, membre de la Comissió Internacional de Juristes, amb seu a Ginebra. Ja fa tretze anys que no s'ocupa d'Amnesty, perquè la considera ja adulta; d'aleshores ençà, Benenson ha fundat altres organitzacions i darrerament "NEVERMORE" que es dedica a l'ajuda econòmica als pobles oprimits.

El robatori d'objectes d'art, segon delictes internacionals

El robatori d'objectes d'art és la segona activitat delictiva internacional després del tràfic d'estupefacients, segons els experts més entesos.

El Consell d'Europa està preparant un conveni per a la repressió del robatori i tràfic dels patrimonis artístics nacionals en els vint-i-un estats membres.

Mòbils imprevisibles

"El robatori d'una obra artística és més avantatjós que no pas agafar un ostatge. No necessita menjar ni beure. Ni crida.

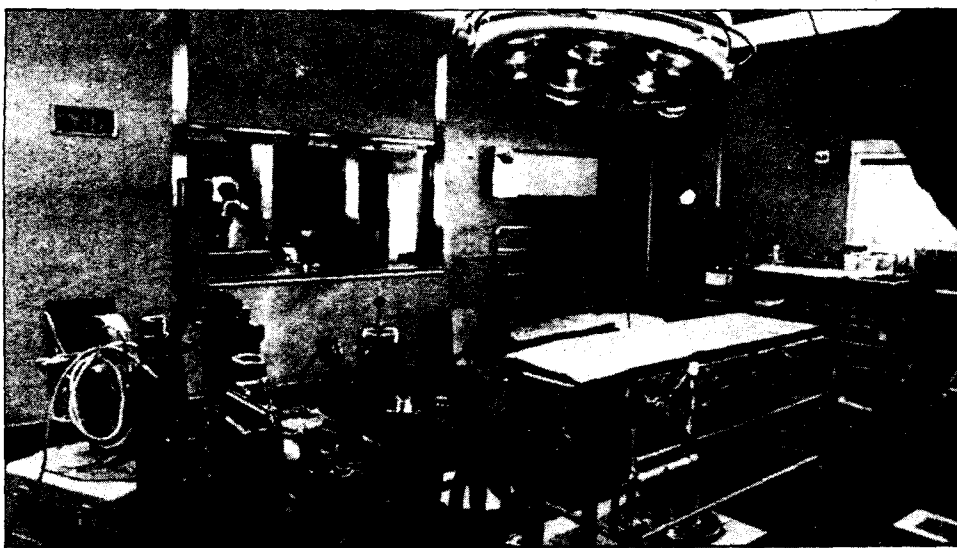
Apart que es pot dissimular més fàcilment i el seu preu puja cada any més", recorden els mateixos experts.

COMPREM

- POSTALS ANTIGUES
- NAIPS ANTICS
- CARTES ANTIGUES
- ACCIONS ANTIGUES
- GRAVATS ANTICS
- SEGELLS

GALERIA FILATÈLICA DE BARCELONA

C/ València, 229 (entre Balmes i Rambla Catalunya) Tels. 215 65 24 / 86. Barcelona-7

La segona operació no té caràcter de gravetat

El Papa haurà d'allargar el període de convalescència

Roma. — Els metges que vigilaven la salut del papa Joan Pau II a l'hospital Gemelli d'aquesta capital —on retornà el dissabte, pàlid, cansat i amb febre persistent des de les dues últimes setmanes— el diumenge consideraven l'eventualitat d'una imminent intervenció quirúrgica que no estava prevista fins ara. Es tractaria d'una operació destinada a eliminar el focus d'infecció detectat en una de les ferides intestinals produïdes en l'atemptat del passat dia 13 de maig. L'operació, que es realitzaria només amb anestèsia local, es considera que no ofereix gravetat.

Tercera operació, ajornada

L'altra operació quirúrgica, prèviament programada, la de la reactivació total de l'intestí del Papa mitjançant la supressió de l'anus artificial que se li feu el 13 de maig, sembla que haurà d'ajornar-se fins que els actuals problemes del Pontífex quedin definitivament resolts.

Totes aquestes complicacions sorgides, fan especular sobre el temps que Joan Pau II haurà de romandre al "Gemelli", on ja estigué internat durant tres setmanes amb motiu de l'atemptat. Alguns medis informatius xifren aquest temps en un parell de setmanes, altres parlen d'"almenys un mes", però la impressió general, àdhuc si no sorgeixen noves complicacions, és que la recuperació i convalescència del Papa tindran mesos de durada.

Anèmia

Un altre problema que plan-

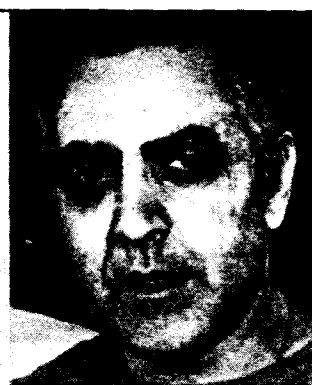
teja el pacient és l'anèmia que pateix, la solució de la qual és complicada. Els metges continuen realitzant les anàlisis i els controls clínics per a resoldre el cas, tota vegada que seria perillós l'administració de determinats antibiòtics per a augmentar el nombre de glòbuls rojos sense crear un altre possible focus d'infecció.

Per altra part, aquesta mateixa anèmia influeix negativament en l'apetit del Pontífex, i per tant en la seva necessària recuperació de pes, sense parlar dels aspectes psicològics.

En un comunicat publicat pels metges el 23 de maig, es parlava de que el Papa, llevat les complicacions, estaria recuperat en un termini de seixanta dies, és a dir pel 22 de juliol, i es concebieren esperances sobre la brevíssima pelegrinació a Lourdes que el Pontífex havia de fer per a la clausura del Congrés Eucarístic Internacional que s'acabarà precisament el 23 de juliol a l'esmentat santuari. Però

Professor Giancarlo Castiglioni

Doctor Francisco Crucitti

Professor Alfredo Wial-Marín

Professor Corrado Manni, anestesista

Doctor Renato Buzzonetti

Doctor Luis Candia, director del polí-clínico Gemelli

Equip mèdic que va atendre el Papa al Gemelli i el quiròfan del policlínico on fou intervingut Joan Pau II el dia 13 de maig, i on serà operat altra vegada a primers de juliol.

no solament aquest viatge ha estat descartat, sinó que sembla inevitable que passi el mateix amb els que estaven previstos per l'octubre a Espanya i el novembre a Sicília.

Descans

Per altra part els metges del "Gemelli" estan decidits a ésser molt més dràstics amb el Papa que en el període anterior, imposant-li un descans més complet, i reduint les seves "ocupacions" de govern de l'Església catòlica al més estrictament necessari.

L'últim missatge

La ràdio vaticana va transmetre el diumenge, a la plaça de Sant Pere, una breu allocució del papa Joan Pau II en la que se sentia la seva veu notablement cansada i dèbil, i que havia estat gravada prèviament per a l'"Angelus".

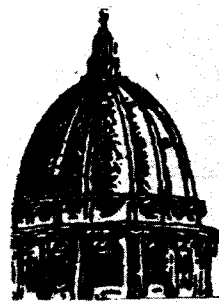
Els milers de persones que omplien la plaça, la majoria

turistes estrangers, quedaren desconcertats en comprovar que Joan Pau II no sortia a la finestra, ignorant que el Papa havia ingressat altra vegada a l'hospital "Gemelli" i que el missatge era gravat.

En el text del missatge, el Papa no feu la més petita al·lusió al seu estat de salut, ni a la seva absència del Vaticà.

Crònica de Roma

La tragèdia del 13 de maig

Roma. (Del nostre corresponsal.)— Què hauria succeït, quines haurien estat les conseqüències, previsible en el cas que l'atemptat hagués arribat a la conclusió més tràgica, tallant la vida del pontífex? A la pregunta respon una figura d'extraordinària popularitat mundial,

home lliure si n'hi ha, les últimes declaracions del qual han anat amunt i avall; declaracions plenes de valor i esperança. Em refereixo al cardenal Michele Pellegrino. Respon així al que, providencialment, no ha succeït.

"El perill de la desaparició d'un Papa com Joan Pau II indueix a dues consideracions que, com a cristià i com a bisbe, crec que cal distingir. Des del punt de vista històric, un fet així podria ésser motiu de gravíssima preocupació, en un moment que la humanitat es veu sacsejada per crisis que l'afecten en les seves arrels més profundes.

"Hi ha després el punt de vista del cristià, del qui recorda les paraules dites per Crist a aquell de qui és successor Joan Pau II: 'Damunt d'aquesta pedra edificaré la meua Església, i les portes de l'infern no prevaldran en contra d'ella'. Estic convençut que la força de l'Esperit, sempre present a l'Església, l'ajudaria a trobar el propi camí i a ésser una vegada més i sempre missatgera de la llum i de la pau al món.

"Seria per altra banda un greu error aïllar la persona del Papa de la realitat de l'Església en la qual ell actua com a guia i mestre, en comunió amb tots els membres de la mateixa Església. Ara jo veig motius de gran esperança precisament en l'Església d'avui, també per l'obra actuada durant aquests dos anys i mig de pontificat de Joan Pau II. D'una part no podem oblidar les ideologies i les forces que s'oposen a l'Església, ni les llargues franges d'indiferència i d'apatia que s'observen també entre els cristians. Per altra part són innegables les manifestacions d'un despertar en l'Església d'avui, i que es relleven en el renovat compromís per a un coneixement més profund de l'Evangelí, d'oració i dedicació generosa als germans.

"Penso que si en els moments més dramàtics Joan Pau II ens hagués fet sentir la seva veu, ho hauria fet repetint les paraules pronunciades amb extraordinària vehemència a la plaça de Sant Pere, precisament el dia que va iniciar el pontificat: 'No tingueu por... Obriu les portes a Crist'. Paraules inspirades en l'Evangelí en les quals es basa l'esperança dels creients."

També li agrada al cardenal d'evocar el paral·lelisme amb la vida de Jesús: "Als aplaudiments que Joan Pau II troba desenvolupant el seu apostolat, en confirmar els germans en la fe, fa de terrible contrapès, si així es pot dir, la tragèdia del 13 de maig".

E. Planas

AVUI 2.000

Campanya per la consolidació i relleu del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom i Cognoms.....

Carrer..... N.º..... Pis.....

Tel..... Població.....

Els prego que em subscriuiguin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) . Fora de Barcelona

Trimestral 2.229 ptes. Trimestral 2.074 ptes.

Semestral 4.458 ptes. Semestral 4.148 ptes.

Anual 8.916 ptes. Anual 8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:

Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a. Barcelona-7

Vaticà dia a dia

Missa xinesa de monsenyor Tang retransmesa per Ràdio Vaticà

Monsenyor Domènec Tang, nomenat arquebisbe de Canton, a la República Popular de Xina, celebrà una missa en xinès, la qual fou retransmesa per Ràdio Vaticà a l'Extrem Orient.

D'ençà la Pasqua d'enguany, Ràdio Vaticà ha retransmès alguna missa en xinès, seguida d'una breu emissió per als fidels d'Extrem Orient.

Missatge del papa Joan Pau II al patriarca Demetrios

El Sant Pare va declarar que oferia els seus sofriments "per tal que arribi el moment de realitzar-se la unitat entre els cristians".

En un missatge adreçat al patriarca Demetrios I de Constantinoble, i que fou publicat per l'oficina de premsa del Vaticà, el Papa es refereix "a la situació en la qual em trobo després dels recents esdeveniments".

El missatge és una invitació als cristians per tal que meditin el misteri de la Trinitat, tal com fou acceptat pel primer Concili de Constantinoble l'any 381, el 16è centenari del qual se celebra tant a Roma com a Constantinoble.

Als joves d'arreu del món

Per segona vegada, després de l'atemptat, el Papa aparegué diumenge dia 14, al migdia, a la finestra del seu apartament per a resar la pregària mariana de

l'Àngelus amb els milers de fidels reunits a la plaça de Sant Pere.

Després de la pregària, el Papa donà les gràcies, de manera

especial, als joves d'arreu del món, "especialment als qui en aquest dies difícils eren prop meu amb llurs sentiments i pregàries."

El Papa hospitalitzat de nou

Després de disset dies d'haver-lo abandonat, Joan Pau II ha tornat a l'Hospital Gemelli. En la foto pot veure's el dit immobilitzat de la ma esquerra. Malgrat tot, el Papa té bon aspecte.

Missatge del Papa per les exèquies del cardenal Wyszynski

"Que el vostre dolor esdevingui esperança"

En les exèquies del cardenal Wyszynski, fou llegida, per l'arquebisbe de Cracòvia, Franciszek Macharski, una carta de Joan Pau II en la qual, entre d'altres coses diu:

Vull que sapigüeu que en aquesta hora de dolor, angoixa i tristesa, però també d'una més gran esperança i fe; hauria desitjat ésser amb vosaltres i retre, personalment, l'últim homenatge al primat. Déu ho ha decidit d'una altra manera.

Una clau d'arc

El cardenal primat ha arribat a ésser una clau d'arc de l'Església de Varsòvia i de tot Polònia. En això consisteix la providencial missió desenvolupada per ell, fa més de trenta anys. Déu l'ha cridat en un moment en el qual, jutjant com a homes, tan necessari era per a l'Església, per a la pàtria i per a la nació.

Encomaneu a Déu l'ànima del cardenal Esteve

Que els dies de dol a Polònia siguin un temps de particular pregària, de pau, de recolliment i reflexió. Encomaneu a Déu l'ànima del cardenal Esteve, de venerable memòria.

Pregeu per la pàtria, per la seva Església, per tota l'Església, pel món. Pregueu per mi, indigne servent del Crist i el seu visible Vicari.

I els motius de la vostra pregària, feu-los amb reflexió, d'una perllongada meditació nacional. Feu objecte particular d'aquesta meditació la figura del cardenal Wyszynski.

Invocació al Crist i a la Mare de Déu

Que el vostre dolor esdevingui esperança. Bon Jesús, Senyor Nostre, doneu-li el repòs etern. Salve, Reina de Polònia. Aquests ulls vostres tan misericordiosos, gireu-los envers nosaltres. Mostreu-li, a Ell, que ha confiat infinitament en Vós, el vostre servent, el difunt primat de Polònia, i mostreu-nos Jesús, fruit beneït del vostre sant ventre.

Us beneixo en nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant.

La "cimera" de l'Església llatino-americana al Vaticà

Les conclusions es faran públiques aviat

Els intensos treballs de la "cimera" de les Esglésies de l'Amèrica central, que s'acabaren a Roma la passada setmana, han tingut dues fases: la primera, de tipus informatiu, amb la participació de tots els presents. La segona, dedicada a traçar la línia d'unes conclusions orientadores, que seran elevades al Papa.

Que no es quedi amb paraules

Hom desitja que aquesta reunió no quedi com un episodi solitari sinó que tingui continuïtat i que sigui el primer pas per a un llarg camí de comunió. Amb unanimitat es posa en relleu la franquesa, el realisme i la capacitat de diàleg entre tots els que han assistit a aquest encontre al Vaticà.

Els assumptes més importants

Els temes més importants tractats en aquesta magna reunió han estat sobre la situació de l'Església a l'Amèrica central, amb especial referència a l'acció dels sacerdots i religiosos, la clarificació de l'acció pastoral

El cardenal Sebastiano Baggio i Eduardo Pironio que presidiren l'Assemblea

dels sacerdots; la teologia de l'alliberació; el problema de les vocacions a aquells països; una clarificació sobre la preferència pels pobres efectuada a Puebla; la funció de les universitats catòliques en aquesta hora de transició i la conveniència, o no, que els sacerdots ocupin càrrecs polítics.

Personalitats assistents

La reunió ha tingut enorme importància no tant sols pels temes tractats sinó també per

les distingides personalitats que hi han intervingut.

L'assemblea fou presidida pels cardenals Sebastián Baggio i Eduardo Pironio. Hi va participar el secretari del Consell dels Assumptes públics de l'Església. A més dels presidents de les conferències episcopals interessades, participaren en la reunió l'Administrador Apostòlic de San Salvador i Vice-president de la Conferència Episcopal de Guatemala, la presidència del Consell episcopal llatino-americà i els superiors generals dels jesuïtes, franciscans, salesians, dominics, marianistes i mercedaris.

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població.....

D.P.....

Trameto les 1.500 ptes. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliari aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura

Envieu aquesta butlleta a:

CATALUNYA CRISTIANA. València 244. Barna-7.

Una obertura envers la ciutat

Els patis del Seminari de Barcelona potser esdevindran jardins públics

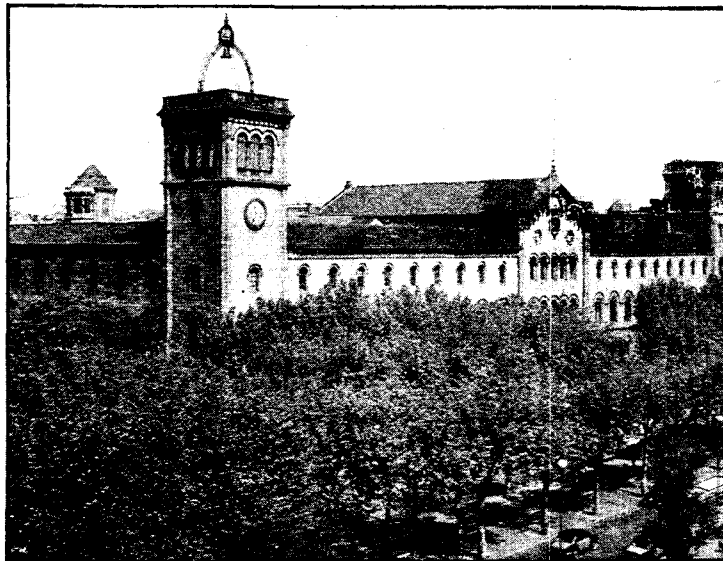
Barcelona.— Hi ha un projecte de convertir els jardins de la Universitat en recinte obert al públic en general, així com els jardins que té el Seminari de Barcelona. Si això es fa realitat hom podrà anar a peu des de la Plaça de la Universitat fins a la de Letamendi passant per una zona verda, els jardins.

Per tal d'obtenir-ne informació, CATALUNYA CRISTIANA n'ha parlat amb Albert Pons i Valon, regidor del districte VI.

Segons que ens manifestà el regidor aquest projecte topa amb no poques dificultats: no podem oblidar que els jardins de la Universitat i els del Seminari no són del municipi, i a més hi ha la problemàtica de la vigilància.

Concretant el projecte, podem dir que consistiria a reduir la circulació del carrer de la Diputació, així com anul·lar tota circulació pel carrer d'Enric Granados fins al carrer d'Aragó i convertir tota aquesta zona en verda enjardinada. Es treurien les tanques que envolten els jardins del Seminari, així com el mur que envolta els jardins de la Universitat. Al carrer del Consell de Cent es reduiria un carril.

Tal com ens digué Pons i Valon, s'ha consultat tant el Seminari com la Universitat. En ambdues parts hi ha bona

disposició. Quant al Seminari, no gensmenys, s'ha de solucionar el problema de l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona i els de la facultat de Teologia, així com la problemàtica de la vigilància.

Urbanisme hi està d'acord i l'alcalde Narcís Serra abona la idea. Amb tot, és Circulació la que posa més obstacles pel que fa al carrer del Consell de Cent, i no tants respecte al carrer de la Diputació. Tal vegada, quant al carrer d'Enric Granados, seran els veïns els qui s'hi oposaran.

En recerca de solucions

Quant al problema de l'a-

parcament que hi ha al Seminari emprat pels alumnes, es podria trobar una solució fent un aparcament subterrani al carrer d'Enric Granados i fer a sobre una zona enjardinada.

Pel que fa al problema de la seguerat, no podem oblidar que hi ha moltes cases que tenen finestres i es poden trobar mitjans de seguretat. A més, els parcs ciutadans estan més ben vigilats que els tancats.

L'avantatge seria posar a l'abast del ciutadà una zona de vianants i espais verds que anirien des del Liceu fins el Seminari. Això no cal dir que faria més humana tota aquesta part de la ciutat de Barcelona.

"El districte VI —ens digué Pons i Valon— vol millorar la zona que entra dintre aquest districte. O sigui, vol millorar el Triangle de Pelai, l'Escorxador i els jardins de la Universitat i del Seminari. Seria aquest el districte que hauria fet menys propaganda, però en canvi hauria realitzat molt més".

Al Seminari no en saben res

CATALUNYA CRISTIANA s'ha posat en contacte amb el Seminari, i concretament amb mossèn Ventosa. Aquest ens manifestà que actualment el projecte inicial està congelat car, segons ens digué, "fa més d'un any que no s'ha hagut cap contacte. És que hi hagué unes converses informals per convertir els patis del Seminari en jardins públics. Però tot quedà en converses informals. Podem oblidar amb tot, que el Seminari és un centre docent i si els patis actuals es converteixen en públics, això dificultarà tota possibilitat d'estudi".

El districte VI té un projecte que, com molts, trobarà dificultats per ésser una realitat. Amb tot, seria bo que la ciutat tingués una zona verda, plena de tranquil·litat per a l'atribolat ciutadà.

Josep Maria Pàmies

250 nens lleidatans, a Poblet

"Comparteixo el meu goig en la festa del MIJAC"

Lleida.— S'ha celebrat el tercer aplec de nois del MIJAC al monestir de Poblet. A aquestencontre, que se celebra regularment cada any, hi assistiren uns dos-cents cinquanta nois dels diversos centres que componen el MIJAC a la diòcesi de Lleida; són els de Fraga, Mangraners, Secano, Balafia, Pardiniyes, Cap-pont (Sda. Família), la zona del Carme, Sta. M.ª Magdalena i Alcarràs.

L'objectiu del dia, que els nois escolliren en la reunió preparatòria, fou: "Comparteixo la meua alegria en la festa del MIJAC". Amb aital sortida volia potenciar-se en el noi una consciència solidària amb d'altres nois mitjançant el joc, l'alegria, la diversió, no pas per allunyar-se de la realitat del món que ens rodeja, sinó per presentar-nos al seu davant, amb una actitud alegre, optimista.

Mentre els petits feien cap vers la plaça del monestir per fer tallers: gegants i caps-grossos, titelles, expressió teatral, cant i dansa, els més grans marxaren a les masies per tractar el tema (triat per ells mateixos) de: "Què és una festa?, avantatges i inconvenients", com també tota la problemàtica implantada per sobre aquesta matèria. A més, d'una avaluació (anàlisi crítica), recorrent el mètode descobert de l'acció (sensibilització) anàlisi crítica, acció transformadora.

En l'horari establert cal remarcar la celebració de l'Eucaristia en grup, de fet molt emotiva, ja que vam ajuntar-nos diversos ambients i realitats de Lleida, ens hi vam aconar una vegada més que l'Evangeli és alliberador de tót sistema i estructura.

Xavier Salinas
Coordinador D. Del MIJAC

Bisbats i moviments

Renovació del capítol de Tarragona

Tal com ja s'ha realitzat en altres diòcesis espanyoles, el capítol de la catedral metropolitana i primada de Tarragona també es renova. A partir d'ara, no hi haurà diferència entre canonges i beneficiats, ja que el senyor arquebisbe ha anomenat canonges els fins ara beneficiats de la catedral.

Amb tot això, s'acompleix un desig del concili Vaticà II. Amb el nomenament, assumeixen la responsabilitat de diferents serveis a realitzar en el primer temple de l'arxidiòcesi. Els nomenats són els mossens Salvador Ramon, Ramon Gallisà, Francesc Esplugues, Florenci Giralt, Enric Juncosa i Josep Gil. També el senyor arquebisbe ha nomenat xantre el doctor Pere Batlle, el qual, com a reconeixement de la seva competència personal, és confirmat en el càrrec de rector del Museu Diocesà.

Lleida prepara el IV Centenari de Santa Teresa

Sota la presidència del senyor bisbe, monsenyor Ramon Malla, es reüní la comissió diocesana per a les celebracions del IV Centenari de Santa Teresa. S'ha fet públic un avançament del programa d'actes i activitats a desenvolupar.

Per al mes d'octubre s'anuncia, com a reobertura del centenari, una pastoral del senyor bisbe. Jornades de reflexió i recessos espirituals per a sacerdots, els mesos d'octubre a desembre. Un trídium de vida religiosa per a religioses i un trídium per a seglars (cap de setmana, de divendres a diumenge). També tandes d'exercicis i recessos per a religioses. I tots els diumenges d'octubre del 1981 a octubre del 1982, VESPRES DOMINICALS al santuari de Santa Teresina, preparades cada diumenge per una comunitat religiosa. També hi ha prevista una marxa mariana teresiana i una peregrinació a Avila.

Presència del Seminari a les Borges Blanques

Els dies 19, 20 i 21 d'aquest mes de juny, els seminaristes del Seminari de Lleida compartiren, junt amb els sacerdots i comunitats, parròquies de l'arxiprestat de les Borges Blanques, la realitat pastoral de l'arxiprestat. També foren dies de revisió i elecció de prioritats per al curs que ve del Seminari. Jornades de presència viva del Seminari a les Borges Blanques i arxiprestat, que també tenen un marcat caràcter vocacional.

Reinstaurada la vida monàstica al monestir de Sijena

Amb l'arribada, al monestir de Sijena, d'un grup de sis monges del Cister-Trapa, s'ha reinstaurat la vida monàstica en aquest cenobi, que té una llarga i pregona història de servei a l'Església.

El monestir de Sijena data de l'any 1183, fundat per donya Sança, muller d'Alfons II d'Aragó; fou distingit amb gràcies i privilegis també pels reis Jaume I, Pere II i Jaume II.

El monestir de Sijena reviu, amb la comunitat de monges cistercenques, el que és l'austeritat riquesa de la vida monàstica, viure de la litúrgia i la gràcia de l'espiritualitat del Cister en la disciplina de la Trapa.

La comunitat formada per aquest petit grup de sis monges, ha estat molt ben acollida per la gent dels pobles veïns i fins i tot amb simpatia, perquè d'aquesta manera veuen florir l'antic i històric monestir que és bressol d'espiritualitat eclesial i de servei a l'art i les ciències humanes. La nova comunitat prové de la Trapa de Còrdova.

El M.U.E.C., per la militància dels estudiants cristians

El Moviment d'Universitaris i Estudiants Catòlics (MUEC) de Lleida, ha celebrat l'assemblea

de fi de curs. Hom hi revisà el compromís de militància, com s'ha viscut en el curs que s'acaba. Després de l'aportació de mossèn Ventura Pelegrí (consiliari mundial del MUEC) sobre la definició i identitat del militant cristià, s'estudiaren les prioritats diocesanes del moviment per al curs vinent; restà acceptat que s'ha de treballar en el sentit de l'opció personal de vida cristiana i d'adhesió al Crist ressuscitat de manera coherent amb la vida, com a base de l'actitud del militant. I que cal redescobrir la importància del moviment, el grup, la revisió de vida, etc.

El MUEC és un moviment de laics; i per elecció entre els membres i dels membres, hom procedí al nomenament de la nova comissió diocesana per cessament estatutari del anterior. Fou elegida coordinadora diocesana la senyoreta Maria Rosa Ball; responsables d'universitaris, Ramon Baró i Ignàsia Sorés; responsables de secundària, Jaume Almacellas i Carles Reina; consiliari diocesà, pare Xavier Baig, claretia.

Aquest país

Islamisme i mass-media

Uns pocs anys enrera els mitjans de comunicació social no es feien ressò —o ho feien molt poc—, dels fets que d'alguna manera o altra componen la vida diària d'una vivència religiosa a voltes obscurantista, sovint forassenyada i sempre inquietant com és, per a segons qui, l'islamisme. Eren els anys en què des de la ràdio, la premsa i la televisió cada dos per tres es lloava la incommensurable estratègia i la no menys brillant tàctica del general israelita Dayan.

Ara ja no es parla tant d'Israel i cada cop més dels països àrabs i de la seva creença fonamental, que és l'islamisme. Assegurar que tot això es deu únicament al poder dels petro-dòlars, seria una afirmació aclaridora i completa? Jo no ho diria tan taxativament. Amb diners, només, es pot fer molt poc si darrera no hi ha una idea-guia que els orienti i intenti de cercar-los profit.

I no hi ha cap dubte que aquesta idea-guia s'ha proposat de donar rendiment a aquests diners. Un rendiment no tan sols econòmic sinó també polític i àdhuc religiós. Si hom llegeix acuradament els diaris des de l'angle en què intento conduir el present raonament, es veurà que el fenomen existeix. Es més, es veurà que ha pres una enorme volada.

Una cosa és certa: no n'hi ha prou amb generar notícies. Cal saber i poder, fer-les arribar als possibles destinataris. Però potser s'ha d'anar encara més enllà: cal prendre consciència de la necessitat que aquest procés funcioni.

Els àrabs l'han pres aquesta consciència i han posat diners al seu servei. Resultat: l'islamisme ha adquirit un ressò que no tenia uns pocs anys enrera. I això ens ha de fer reaccionar. No fos cas que el seu camp d'influència s'estengués vers unes àrees que, almenys potencialment, semblaven reservades fins fa poc al cristianisme.

Antoni Plaia i Mateu

A Sant Salvador de les Espases

Molta concurrència al II Aplec de Joves Cristians

Terrassa.- Va tenir lloc el II Aplec de Joves Cristians de Catalunya a Sant Salvador de les Espases.

En aquesta segona edició del retrobat aplec hi van participar joves i grans dels grups de la Federació de Cristians de Catalunya de les ciutats de Cornellà de Llobregat, Igualada i Terrassa, uns boy-scouts també egarencs i els Xirois.

Cal remarcar que el nombre de participants superava en una trentena el de l'any passat. La cosa, per tant, creix.

De bon matí, la jornada ja es presentava amb bons ulls: un dia esplèndid i un cel ben serè. Des dels respectius punts d'origen, i amb tren o amb cotxe, i després a peu, van iniciar la pujada cap a l'ermita de Sant Salvador de les Espases.

Dalt de l'ermita va tenir lloc el primer encontre i tot seguit van assistir a la celebració de l'Eucaristia que va fer mossèn Baltà. Al final de la Missa —animada amb moltes cançons— es va cantar l'himne de la FJC de C.

Els assistents es fotografien sota una pancarta explicativa.

Un cop dinats, i feta la migdiada, van sortir del lleuger ensoportament en què els havia fet caure la terrible calor. Van jugar a molts jocs —llàstima que es deixessin la corda— i van acabar encara amb més set.

Passades les sis, es van fer novament una fotografia tots junts sota la pancarta que va presidir l'estada a la font de l'Horpina des d'abans de l'hora de dinar. A la pancarta es llegia: "II Aplec de Joves Cristians de

Catalunya a Sant Salvador de les Espases". I després de la fotografia, l'Hora dels Adéus, que va venir seguida de l'Himne a l'Alegria. I a continuació les encaixades de mans, els acomiadaments i els "ja ens tornarem a veure aviat". Cadascú cap a casa seva i amb el desig de tornar-nos a retrobar l'any que ve el dilluns de la segona pasqua en el III Aplec.

G.X.

Trobada a Banyoles dels responsables

Bisbat de Girona: Revitalització de la pastoral diocesana

Banyoles.- Va celebrar-se a Banyoles, tal com estava programat pel dilluns de Pentecosta, la trobada de tots els organismes diocesans en una sessió de treball. El Bisbe Jaume Camprodon va convocar-hi tots els Consells i Secretariats que tenen una responsabilitat a nivell diocesà i els sorgits arran de la Jornada de Pastoral de l'any passat. S'aplegaren unes 70 persones entre preveres, laics i religiosos/es a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles.

La sessió de treball va començar per un tema introductor sobre "L'actual situació de la diòcesi" que va desenrotllar el Vicari de Pastoral, Joan Busquets. Seguidament cada col·lectiu va presentar una monografia informant de la tasca realitzada i nous projectes. Pel Consell Prebisteral va presentar-ho Mn. Puigmitjà i per la Comissió Permanent el Sr. Baldomer Busquets. Després de cada tema hi havia un moment pels aclariments. Les altres monografies foren la del Consell de Laics explicada pel Sr. Joaquim Suquet, Delegació de Religioses per Mn. Tor, Pastoral de Jovent per en Pere Micaló, Secretariat de Pastoral Familiar per la Carme Comalada, Secretariat de Catequesi per Mn. Ll. Solà, Junta d'Economia pel Sr. Lluís Batlle. També es presentaren dos informes de comarques: Pel Consell Pastoral del Maresme ho féu en Joaquim Mercader i per la Comissió de Zona de l'Interior en Miquel Vergés. Hi assistien també altres Delegacions diocesanes com la d'Ensenyament, Missions, Pastoral del Turisme, Pastoral Sanitària, Mitjans de Comunicació, Caritas, Seminari i Vocacions, Centre d'Estudis Diocesà, etc.

La dinàmica de la trobada consistí en l'exposició de les mono-

grafies-informes i un debat general, ordenat per temes i moderat per l'Anna Bover i el P. Maideu. Cada assistent podia intervenir en el debat, en qualsevol tema i un portaveu de l'organisme interpel·lat responia a les qüestions. També sortiren temes més genèrics que contestava el mateix Bisbe o els Vicaris corresponents. De fet, potser els temes de la Catequesi en la comunitat cristiana i de la Religió a l'escola, el de l'Economia i autofinançament, el de la Família, entre altres, foren els que pol·litzaren més les discussions en aquest debat obert. Al final es féu una síntesi general que s'havia encarregat a Mn. Montal: ell remarcà sobretot la primacia de l'evangelització, la dimensió diocesana i el lloc del Bisbe en la pastoral, la metodologia, recomanant finalment de no caure en les temptacions "de finals de segle" (autoritarisme, ingenuïtat, evasió, teorització, etc.)

L'objectiu de la jornada era d'intercanvi, d'informació i coordinació de cara a la revitalització de la pastoral diocesana, sobretot pel que fa a la tasca dels organismes dirigents. El mètode i el pla havien estat programat per la Vicaria de Pastoral.

Clima de treball

El clima fou de treball, de molta participació, i més aviat, va faltar temps. La calor xarrosa de la tarda va molestar però no va pas ensopir el debat i les intervencions dels participants. La trobada, encara que només fos de diàleg i mútua informació va servir també per fer "una verificació periòdica del treball".

El color de les Vacances consulti el Servei TITANLUX Hi ha moltes coses per pintar

telefoni
(93) 309 42 66
BARCELONA

Servei
TITANLUX
Gratuit

Envii aquest cupó i rebrà gratuïtament un manual de Bricolatge i tota la informació que desitgi.
Servei TITANLUX Gratuït. Avda. Bogatell, 29-47 Barcelona-5

Nom

Adreça

Localitat

TITAN ÉS A CASA

Aportar solucions al problema en una ajuda mútua

"Els nostres nens" una resposta a la qüestió dels deficients mentals"

Jornades de 14/15 hores, sense caps de setmana ni vacances, han augmentat el nostre cabal de fe, ens ha augmentat molt la nostra experiència i... ens han acabat els pocs diners que teníem; no obstant això considerem que el balanç ha estat enormement positiu.

Fent ús dels resultats i considerants expressats pel govern civil, hem tirat endavant una bona campanya de conscienciació i ajut en pro de la deficiència; i finalitzat l'any, complint les obligacions a què les associacions estan sotmeses, s'ha enviat al governador civil, actes, balanç, inventari i previsió per al 1981.

Pla d'acció per al 1981

Aquesta previsió inclou el pla d'acció per a l'any que som. L'Associació continuarà les seves activitats socials com a tal. Assessorarem i facilitarem escolarització, segons les nostres possibilitats, en tants casos com se'ns presentin.

Més el punt fort de la nostra tasca se centrarà en l'article II, apartat E, dels nostres estatuts, que diu: "Crear, promoure i sostenir un sistema d'ajut i previsió mútua per als deficients mentals".

Coneixedors de l'obligació de donar a qualsevol sistema de mutualitat una personalitat jurídica, hem fet arribar a la Federació de Mutualitats de Catalunya i Balears: acta fundacional, estatuts i tota la documentació pertinent per al fi cercat.

Es lluita amb intensitat, des de diferents sectors, per passar la solució del problema a l'administració, fent prevaldre que una problemàtica social, ha de ser suportada per la societat.

Estem d'acord que tant de bo poguésser així; però també sabem que són molts els punts que incideixen en l'esmentada administració: desocupació, atur, previsió laboral, atenció mèdica.

Un pare i una mare, afectats pel problema, decideixen esmerçar la seva vida a lluitar per un tema tan angoixant. Fan aportació d'alguns diners, molt poca experiència i una gran quantitat de fe.

Aconsegueixen d'interessar d'altres pares que pateixen la mateixa càrrega i unes altres persones que simpatitzen amb la nostra tasca; i d'això, el 16 d'abril del 1980, neix l'Associació de pares i simpatitzants de nens deficients mentals "Els nostres nens"; considerant tots els infants amb un coeficient baix com a cosa pròpia, vet aquí el perquè de l'apel·latiu "Els nostres nens".

ensenyament, habitatge, vials, art, esport, etc., sense oblidar la llarga relació de disminuïts de tota mena.

Per a nosaltres resultaria fàcil i còmode convocar uns cinc mil pares i els seus corresponents nens deficients, pels voltants de la plaça de Sant Jaume amb pancartes i la corresponent "plataforma reivindicativa"; però, d'una banda, ho considerem poc pràctic i de l'altra creiem sincerament que no podem sobrecarregar la tensió que suporten les nostres autoritats amb previsions que, ara per ara, no es poden atendre.

Amb aquest fi volem col·laborar a la posterior solució, no afegint al "foc" que consumeix un 1 per cent de la societat espanyola més "arbrets" que sense cap mena de dubte naixeran.

"Els nostres nens"

En un moment com l'actual, creiem que la solució a qualsevol risc es troba en les mutualitats que no pretenen cap afany lucratiu i asseguren la cobertura de qualsevol eventualitat desagradable. D'aquesta presa de consciència neix "Els nostres nens", mútua de previsió social per a la

deficiència mental nascuda al si d'"Els nostres nens" i amb un fi únic i ambiciós:

Posar qualsevol parella a cobert del trauma que representa engendrar un fill deficient psíquic, proporcionant-li els mitjans tècnics i econòmics per a la seva educació i sosteniment, sense menysvaluar l'oportunitat, si és possible, de salvar-ne alguns de tan penós destí.

S'ha continuat treballant amb la mateixa empena i fe, arriscant allò necessari i procurant cobrir els pressupostos econòmics en la forma millor, cosa que no sempre s'ha assolit.

Això ha desembocat a certs retards naturals, compensats pels fets aconseguits.

En una de les nostres visites hem contactat amb Zacarias; ja en coneixem el resultat: Cent trenta-vuit mil pessetes de la subhasta i prop d'unes dues-centes mil procedents de bons.

Això neutralitza les nostres finances i continuem treballant.

El dia 6 de juny la Federació de Mutualitats ens lliurà els estatuts ja complets, les prestacions i la seva quota corresponent. Però haurem d'esperar l'enregistrament en el corresponent ministeri; això ens situa al

setembre, per començar de manera eficaç a primers d'octubre.

L'estiu també pot aprofitar-se

No restarem amb els braços plegats, durant aquest període d'estiu; d'una banda, procurarem prestigiar l'associació, al cap i a la fi mare de la mutualitat, desitjant fins i tot presentar aviat el nostre primer col·legi especial (cosa en la qual ja anem treballant).

Altrament, es lluita amb intensitat i hi persistirem preparant el llançament de la mútua.

Per aquests quatre mesos s'imposa un treball econòmicament poc productiu, més no pas quant a interès pràctic, i de més a més car!

Visites amb els seus desplaçaments, fulletons, impresos, sobres franquejats, etc. I no podem deixar de banda el sabut lloguer i el dipòsit del local, subministraments, sous i imprevistos, més els coneguts terminis dels proveïdors. Si oblidem el treball creatiu i ens dediquem a subsistir, no tindrem problemes; encara que això no és justament la nostra idea. Com a conseqüència, necessitem.

... tota mena d'ajuda

De quina mena? Assessorament, col·laboració, donatius... **El que sigui!** que sabrem agrair i utilitzar.

Sense cap mena de dubte, hi ha tema per escriure moltes pàgines, mes volem ser breus en benefici i consideració a les moltes vostres ocupacions.

Només cal reiterar les gràcies més sinceres per l'entrevista; si aquesta suposa unes conseqüències, serà una altra història i altres motius d'agraïment.

"ELS NOSTRES NENS"

Ek
"Sob
crist
cristi

Barcelona

Aquesta setmana és l'última en la qual hi ha instal·lat als terrenys de l'antic escorxador, el Circ-Cric. És un circ amb base teatral dins l'àmbit de les arts circuenses. Hi podem veure els clàssics números de malabars, equilibristes, funambulismes, jocs de mans i, sens dubte, de la mà del Pallasso Tortell Poltrona, molt humor, com en qualsevol altre circ. Al bell mig de la pista i com a presentador, el doctor Solé. Aquest espectacle tan ple de fantasia ens mena cap a una imaginació creativa del que pot ésser un circ sense els seus elements clàssics i bàsics.

Dissabte a les 6 de la tarda i a les 10,30 de la nit i diumenge a les 5,30 i a les 8,30 del vespre. Entrades 350 pessetes adults i 250 pessetes els nens.

Zeleste: Plateria, 65. Sota el nom de "Tretze anys de fer el putxinel·li", es presenten en aquesta coneguda sala els Putxinel·lis Claca, Teresa Calafell i Joan Baixas. Aquest nou espectacle-antologia, mostra l'evolució feta per aquest grup durant aquests tretze anys de professió. Antologia, compta, doncs, amb les peces següents: "Ca-

laix de sastre, estrenada el 1970. "Mori el Merma", estrenada el 1978. Espectacle creat conjuntament amb Joan Miró. I "Joan de l'Os", rondalla popular catalana estrenada últimament. Antologia, és un espectacle tríplic, presentat el propassat 21 d'abril al teatre "Riverside" de Londres, i del 5 al 16 de maig al "Projects Arts Centre" de Dublín. Així doncs, creiem important remarcar aquest espectacle, així com la tasca duta a terme per aquest famós grup de putxinel·lis. Fins el 31 de juny, cada dia a les 10,30 de la nit. Dissabtes a les 5,30 de la tarda.

Teatre Romea: Hospital, 51. El teatre de marionetes La Fanfarra, presenta, en el nou escenari del teatre Romea, "La història de Li o en Malic a la Xina". Una història presentada amb marionetes de diversos tamanys, les quals passen moltes aventures, el protagonista principal de les quals és en Malic. Espectacle molt adequat per als més petits. Actuacions de dimarts a divendres, a les 6 i a les 8 del vespre. Dissabte a les 5 de la tarda. Preu 150 pessetes.

Antic Hospital de la Santa Creu: Diumenge, a les 12 del matí, Santi Arisa presenta "Concert de plats i olles".

A la plaça d'Osca: A les 12,30 del migdia, concert a càrrec de l'Orfeó de Sants.

Al parc Turó de la Peira: A les 12 del migdia, actuació de la cobla ciutat de Barcelona.

Campanya Municipal de teatre Grec-81: La programació que el Grec ens presenta enguany, és realment interessant. I si la comentem dins d'aquest espai purament infantil, és perquè creiem que la majoria d'espectacles que es presenten, els nens d'10, 11 o 12 anys, els poden veure perfectament, perquè són de gran qualitat teatral. Això és el que succeeix amb "La bella Helena", opereta burlesca presentada per la companyia estable del teatre Lliure. Espectacle molt interessant i divertit el qual recomanariem de veure a partir dels 12 anys. I del 30 de juny al 4 de juliol, es presenta al pati de la Casa de la Caritat, la divertidíssima comèdia de Carles Goldoni "El criat de dos amos". També molt recomanable a partir dels 10 anys. No hem d'oblidar, dins del marc del Teatre Grec de Montjuïc, la presència del "Teatre de la Corneuve", del 29 d'agost a l'1 de juliol, amb l'obra "Lucelle" de Louis de Jars. Companyia que es presentà a la passada temporada del Grec, oferint-nos un divertit espectacle cirquenc. Recomanaeble a partir dels 14 anys.

Espectacles als barris

Cases Baretas: El dia 27, a les 4 de la tarda, al carrer de Tortosa, davant l'escola, actuació del grup d'animació Immamarramón.

Barri la Palmera: El dia 26, a les 12 del migdia, a la plaça de les Palmeres, actuació del grup d'animació Pam i Pipa.

Baró de Viver: Diumenge, a les 12 del migdia, al centre social, els titelles Badabadoc.

Verneda Alta: Diumenge, a les 12 del migdia, a la plaça de la Verneda, representació de petits contes tradicionals a càrrec del teatre de l'Estenedor.

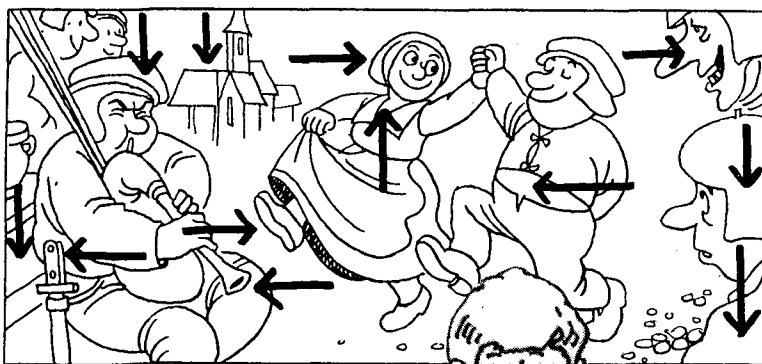
Barri del Casc Antic: Diumenge, a les 12 del migdia, a la plaça de Sant Pere, actuació del grup U de Cuc amb el seu espectacle "Kikirikiste".

Cavall Fort, Rialles i Drac Màgic, presenten al cinema Publi II, "La guineu de Bambury", amb doblatge català. Molt recomanable a partir dels 11 anys.

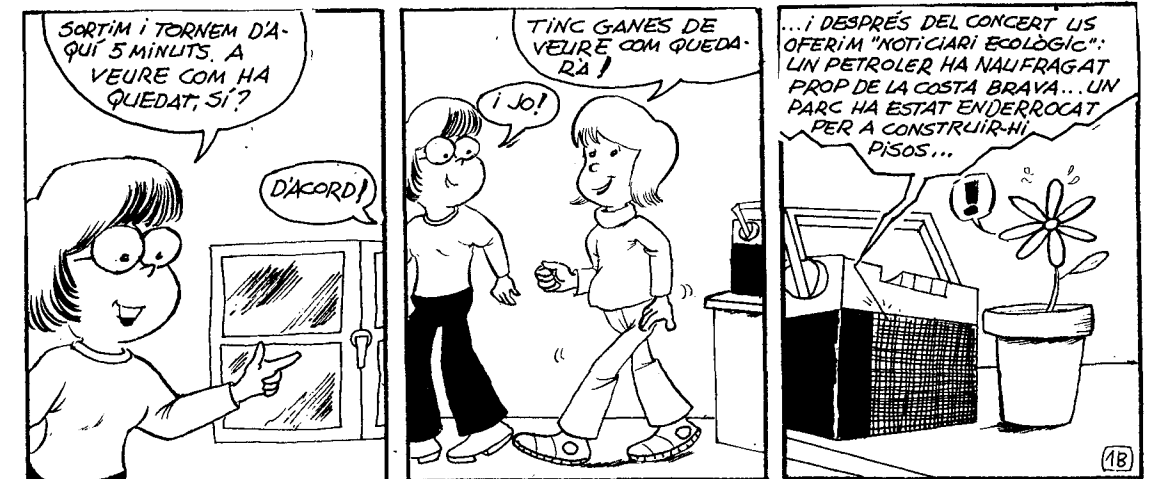
Carme Anfosso

SOLUCIÓ

Les solucions de la sopa de lletres i els errors a dotzenes de la setmana passada són aquestes:

ANDREU l'amic de la natura.

La Ciutat, el Poble, la Comarca

MENTRE EN LLÚPIA REMOU TOTA LA CASA...

LLÚPIA! LLÚPIA!... A FORA HI HA...

CALLA! CALLA! I VINE... MIRA AQUÍ... MIRA!

LLÚPIA! EN PERE CAULA ÉS AQUÍ FORA... ENS ATRAPARÀ... SENTS?

DEIXA'L FER...

...POBRE PERE... VINE! AQUÍ HI HA UNA GERRA... AUUDA'M

EN...? PERE... CAULA?... DIUS? NO!

MAL LLAMP! JO FUJÓ! AIXÍ... ERA EL COMTE DE VERITAT... POBRE DE MI.

PROTEGIU EL COMTE! AGAFEU-LOS A TOTS... I A AQUEST REMALEIT...

...LLÚPIA... ON S'ÉS ENTAFO RAT! XERRA! AI DETUSI M'ENGANYES!

A DINS LA CASA... BEN CERT... JO... NO...

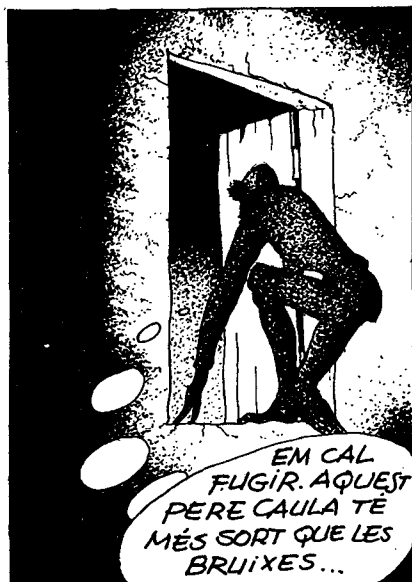
CAL ATRAPAR-LO SIGUI COM SIGUI...

SERÀ UNA FEINA. SI LI FAIG ENTREGA AL COMTE. QUINA GRAN LLUGADA!

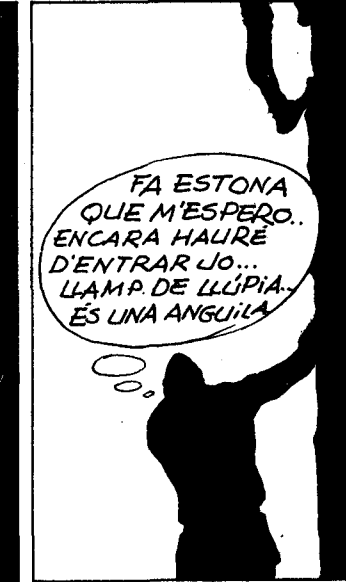
EL COMTE S'IMPACIENTARÀ... S'HAURÀ ESCAPAT EL MOLT MURRI?

NOMÉS PUC FLUGIR DESPENJANT-ME PER LA PARET...

ELS MELLS HOMES EL FARAN SORTIR... I CAURÀ A LES MEVES MANS COM UN CONILLET.

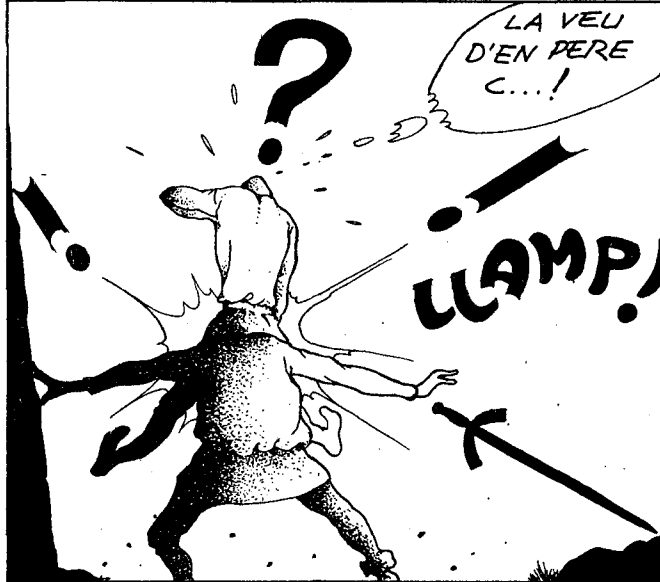
FA ESTONA QUE M'ESPERO. ENCARA HAURE D'ENTRAR JO... LLAMP DE LLÚPIA... ÉS UNA ANGUIA.

FA MASSA ESTONA QUE VOLTO... MAL LLAMP! JA FRISO!

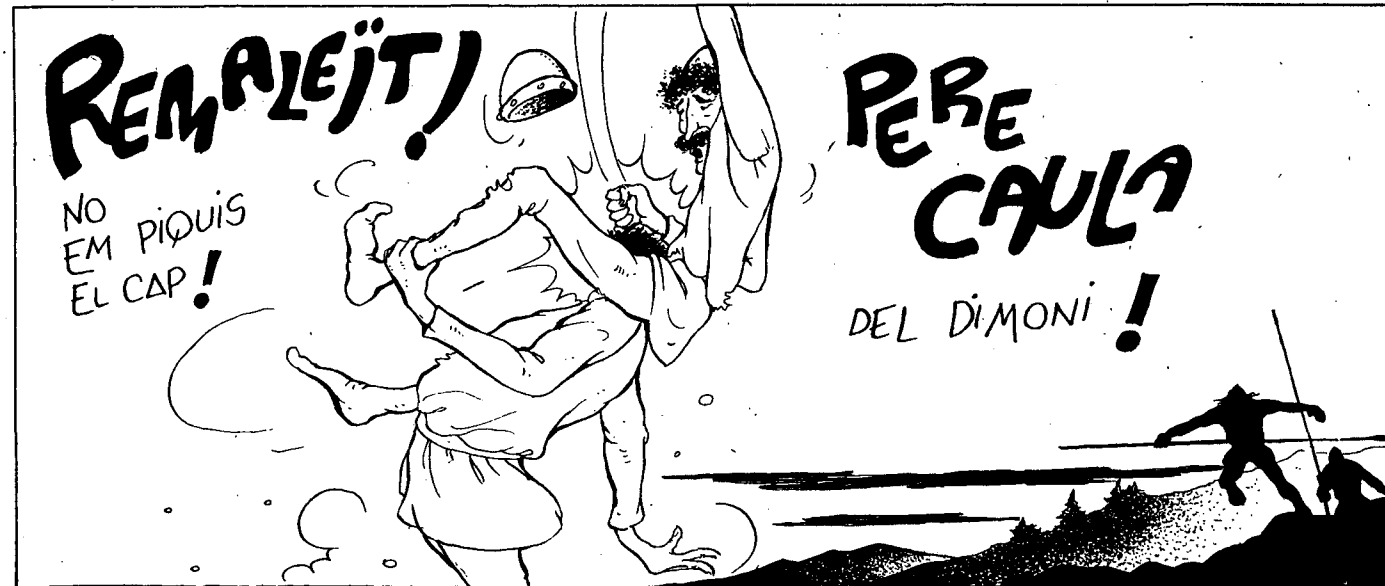

NOTROBO CAP RELLEIX PER RECOLZAR-ME. NO DEC SER GAIRE LLUNY DE TERRA... SALTARÉ!

LA VEU D'EN PERE C...!

LLAMP!

REMALEIT!

NO EM PIQUIS EL CAP!

PERE CAULA DEL DIMONI!

EN PERE CAULA HA ATRAPAT EN LLÚPIA... EL CAP DELS BANDOLERS...

QUE VINGUI TOTHOM!

MARE DE DÉU!... COM PODREM DESLLIURAR-NOS DE TANTA MISÈRIA?

T'AGRADA FER NINOTS?

Envieu-los a "CATALUNYA CRISTIANA" "L'EIXERIT" València 244. Barcelona (7) Indicant: nom, cognoms, edat i adreça.

La voluntat salvífica total de Déu

1.- La manifestació de Déu salvador, malgrat que en l'antigor semblà circumscriure's al cas d'Israel, ha estat sempre oberta a la Humanitat entera. A l'antic Testament hi trobem personatges que no són del poble d'Israel i que, malgrat això, són portadors del missatge de Déu.

2.- Melquisedec, rei i sacerdot de Salem al temps d'Abraham; Job, que aprofundeix el misteri del dolor i de la providència de Déu; i Cirus, rei de Pèrsia i braç alliberador del poble a l'exili, són la manifestació de Déu sobre persones que cerquen la veritat i la justícia.

3.- El mateix podríem dir de Naaman, el siri, guarit de la lepra per Eliseu; de Rut, filla d'un altre poble que tenia altres déus; i també de la gran quantitat de simpatitzants que tenia el judaisme en arribar Nostre Senyor, com els helenistes, i que acceptaren la Bona Nova de Jesús.

4.- Al món, ultra el cristianisme, hi ha d'altres creences religioses fundades per homes d'una gran religiositat i d'un gran amor a Déu i als homes. Especialment Buda i Confuci a l'extrem orient, i Mahoma, i l'islam, que professa la fe d'Abraham adorant un sol Déu, el clement i el misericordiós. En els seus llibres hi trobem explícitament Jesús i Miriam.

5.- Amb l'avenç del saber i la promoció de la cultura, l'home assumeix el pla de Déu de perfeccionar la creació, sotmetre la terra i fer la vida més humana a l'home. La ciència sense la fe pot ser un instrument de mort; en tot cas la ciència no és suficient per a donar un sentit últim a la vida i al treball de l'home.

6.- Aquesta voluntat salvífica de Déu, manifestada dins el poble escollit i arreu del món, que ens fa aprofitar la ciència i el treball, resplendeix i s'arrela en la fe de Crist, alfa i omega de la creació i plenitud de la manifestació còsmica de Déu. Crist, home perfecte, l'home pels altres, l'home de la síntesi en Déu.

Introducció a la Gramàtica

En canvi, en la frase: *Desitja venir aquest vespre*, encara que hi hagi dos verbs: *desitja* i *venir*, només es compta una sola proposició: *Ell desitja venir aquest vespre*.

En la frase: *Al volt del camp i la prada hi havia boscos que no s'acabaven mai*, enmig dels quals dormien estanyos profunds, hi ha tres verbs: *hi havia*, *acabaven*, *dormien*. Hi ha d'haver, per tant, tres proposicions que seran: *Al volt del camp i de la prada hi havia boscos*. *Que no s'acabaven mai*. *Enmig dels quals dormien estanyos profunds*.

EXERCICI. — Determinar el nombre de proposicions de les frases que segueixen cercant el nombre de verbs i descomponent la frase de la manera més adient:

Mentrestant, les noies no paraven de flar ni la mestressa no deixava la seva feina. El més petit de la casa, un xicotet d'un any, bonic i rodanxó, de cabells rossos i cargolats, s'havia adormit deliciosament a la falda de l'amo que anava atiant el foc. El sol resplendia finestra endins de la seva cambra quan ell es despertà renovellat i sa. Però l'ocell romania tot callat, perquè no hi havia ningú que li donés corda. Llavors l'home se'n tornà bosc endins i no passà gaire estona que en surt un vailet de quadrà amb un corser. Llavors el minyó arremet amb el seu estol ferrís, cau com una tempesta per sobre els enemics i captomba tot allò que

li fa cara. Vull anunciar una gran festa que durarà tres dies. I mentre seien a la taula nupcial, la música de sobte callà, les portes s'obren de bat i bat i entra un rei superb, amb un gran seguici. Per a les noces vingueren el seu pare i la seva mare i tingueren una gran alegria perquè ja havien tornat a veure llur filllet amorós. Quan l'estudiant ja havia esperat una mica, el temps no li acabava mai de passar i li pregà de deixar-lo entrar tot d'una perquè la seva set de ciència era molt gran.

TEMA 38 (Els límits de la proposició. Funció del verb)

És fàcil de veure quins són els verbs que poden anar sense complement i els que n'han de dur d'una manera gairebé necessària. Si diem: *El nen creix*, la proposició queda completa del tot. El verb *créixer* no necessita complement per a tenir sentit.

En canvi, si diem: *El nen cull*, el verb, perquè tingui sentit, ja necessita complement. Hem de dir què cull. Per exemple: *El nen cull roses*, ja té sentit complet.

I encara el necessiten d'una manera imprescindible verbs com: *fer*, *volar*, *desitjar*.

El verb és el mot que es considera essencial perquè hi hagi proposició, però el verb sol no sempre és suficient, gairebé sempre li calen complements.

ANY II

53

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

Els focs de Sant Joan

—Pare, no he acabat d'entendre mai del tot, perquè per sant Joan, a ciutats, pobles i llogarrets, s'encenen tants focs, es llencen coets, petards, trons, piules i es fa tanta gatzara.

—Mira, no busquis cinc peus al gat. Més que res és una festa popular per celebrar amb alegria l'arribada de l'estiu que és un bon temps per a moltes coses.

—Però, fa molts anys que per aquests dies s'encenen tants focs?

—Ja ho crec! Anys i panys. És una festa popular antiquíssima. A més, des de fa segles, els cristians celebren també el naixement de Sant Joan que va preparar els jueus a rebre Jesús.

—Però, què hi té a veure el foc amb tot això?

—El foc ha estat i és un dels elements de la naturalesa més importants. El foc fa llum, escalfa, cou, fa companyia, serveix per fer senyals i té moltes aplicacions en l'artesania i en la indústria. Sense foc la vida, avui, seria impossible.

—I els coets, els trons, les traques, els castells de focs...

—Són focs d'artifici. L'home amb el seu enginy i amb el seu art, fa aquests focs d'artifici cridaners i ornamentals.

—El gos de ca l'Albert quan sent el soroll dels trons i de les piules s'amaga sota el llit.

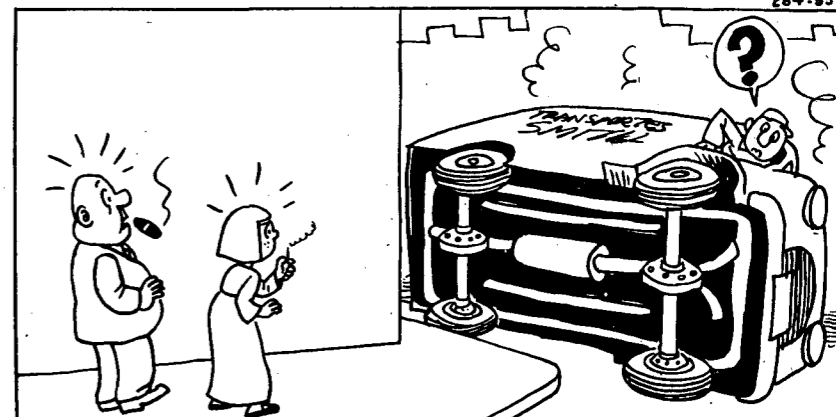
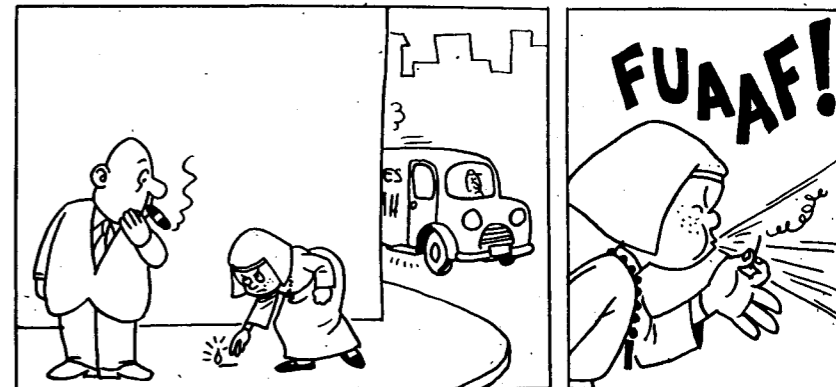
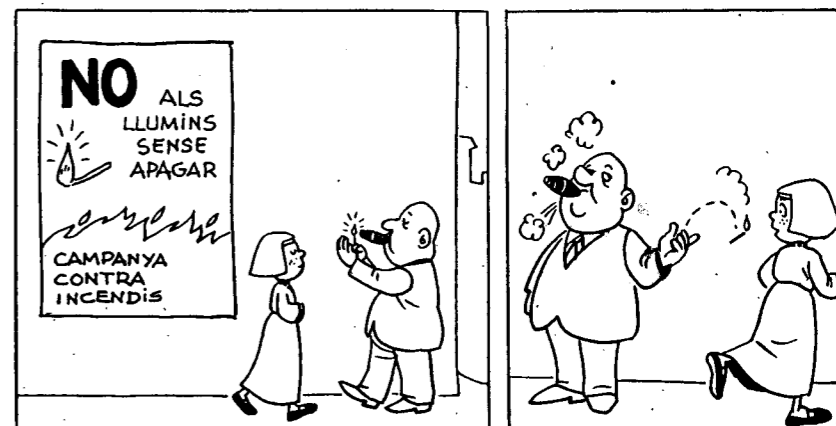
—Mira, jo tenia una tieta que, quan tronava de debò, s'amagava al rebost. Un espetec sobtat esglaiava i espanta, és natural.

—Un dia vaig fer petar una papeirina buida i la mare va tenir un bon ensurt.

—No ho facis això. Hem de saber divertir-nos sense molestar. I amb els petards, els trons i les piules, alerta! No juguis mai amb foc.

L'EIXERIT

LA GERMANA NEUS
"SUPER-SISTER"

Les històries de l'avi Pep

La granota cantaire

(Rondalla popular russa, adaptació de Ma. Rosa Cercós)

Heus ací que una vegada, ja fa molts anys, un pobre llaurador i la seva muller vivien molt tristos perquè el Senyor no els havia donat cap fill.

Cada dia, el pobre matrimoni sospirava amb tristesa, pensant en la felicitat i la joia que tindrien, amb un fill.

Per fi, un bon dia decidiren anar en peregrinació a un santuari perquè el Senyor els el concedís, i li pregaven:

—Senyor, us estariem molt agraïts si ens enviéssiu un fill, encara que fos una granota!

Déu escoltà llurs pregàries i els envià una filleta; però no era pas una nena, era una granota!

El llaurador i la seva muller estimaren molt la seva granota; no la deixaven ni de nit ni de dia; amb ella jugaven i reien i eren molt feliços. Però a mida que la granota s'anava fent gran, els veïns se'n reien sense cap mena de compassió. Quan el pare anava a treballar a una vinya propera, la granota li duia el dinar, ja que la seva mare estava molt delicada, i allí, al camp, menjava amb ell.

Després, s'enfilava al tronc d'un cep qualsevol i cantava per a ell, tan agradablement, que el pare restava molt content escoltant-la i l'anomenava la seva granota cantaire.

Un dia que estava cantant, passà el fill del Tsar; en sentir-la va deturar el seu cavall i preguntà, al llaurador, de qui era aquella veu tan bonica. L'home, tot avergonyit d'haver-li de dir que era de la seva filla, la granota, va fer

veure que no sentia res; li digué que potser era el vent. El príncep no restà gens convençut i l'endemà hi torna a passar. De bell nou tornà a sentir la mateixa veu; es deturà i escoltà.

—Estic segur —va dir— que aquesta veu és d'una noia molt bonica; la buscaré, la portaré a casa del meu pare, el Tsar i m'hi casaré.

—Quina bogeria! —va dir el llaurador—.

—Us prometo que ho faré! —li assegurà el príncep.

Aleshores el llaurador va dir a la seva filla que baixés del cep i la presentà al príncep. Aquest, com que estava enamorat de la seva veu, no li feia res que fos una granota.

—El meu pare ens ha manat, als meus germans i a mi, que demà li presentem les nostres promeses. Cadascuna d'elles portarà una flor, i a la núvia del príncep que dugui la flor més bonica, li donarà la successió del tron.

La granota digué que l'endemà aniria a palau, com a promesa del més jove dels prínceps. Com que el seu caminar no era gaire elegant, demanà al seu promès que li enviés un gall blanc, per anar-hi muntada al damunt.

L'endemà, la granota sortí ben aviat per anar al camp a cercar una flor; escollí una espiga de blat i pujà dalt del gall que li havia enviat el príncep.

Pel camí, una mica avergonyida de la seva lletjor, demanà al Sol que, amb els seus raigs daurats, li fes un bonic vestit d'or.

En arribar al palau, els guàrdies no la van deixar entrar; però quan la granota els va assegurar que era una de les promeses, li deixaren l'entrada lliure.

Quina no seria la sorpresa dels guàrdies en veure que la granota, així que va baixar del gall, es convertia en una donzella molt bonica, abillada amb un riquíssim vestit d'or. Les altres promeses eren molt lletges i ordinàries, però ella fou la que destacà més entre les seves contrincants.

Quan foren presentades al Tsar, aquest les refusà totes menys a ella. L'espiga de blat va agradar molt al Tsar, i molt més la bonica donzella, nomenant hereu el més jove dels seus fills i la seva promesa.

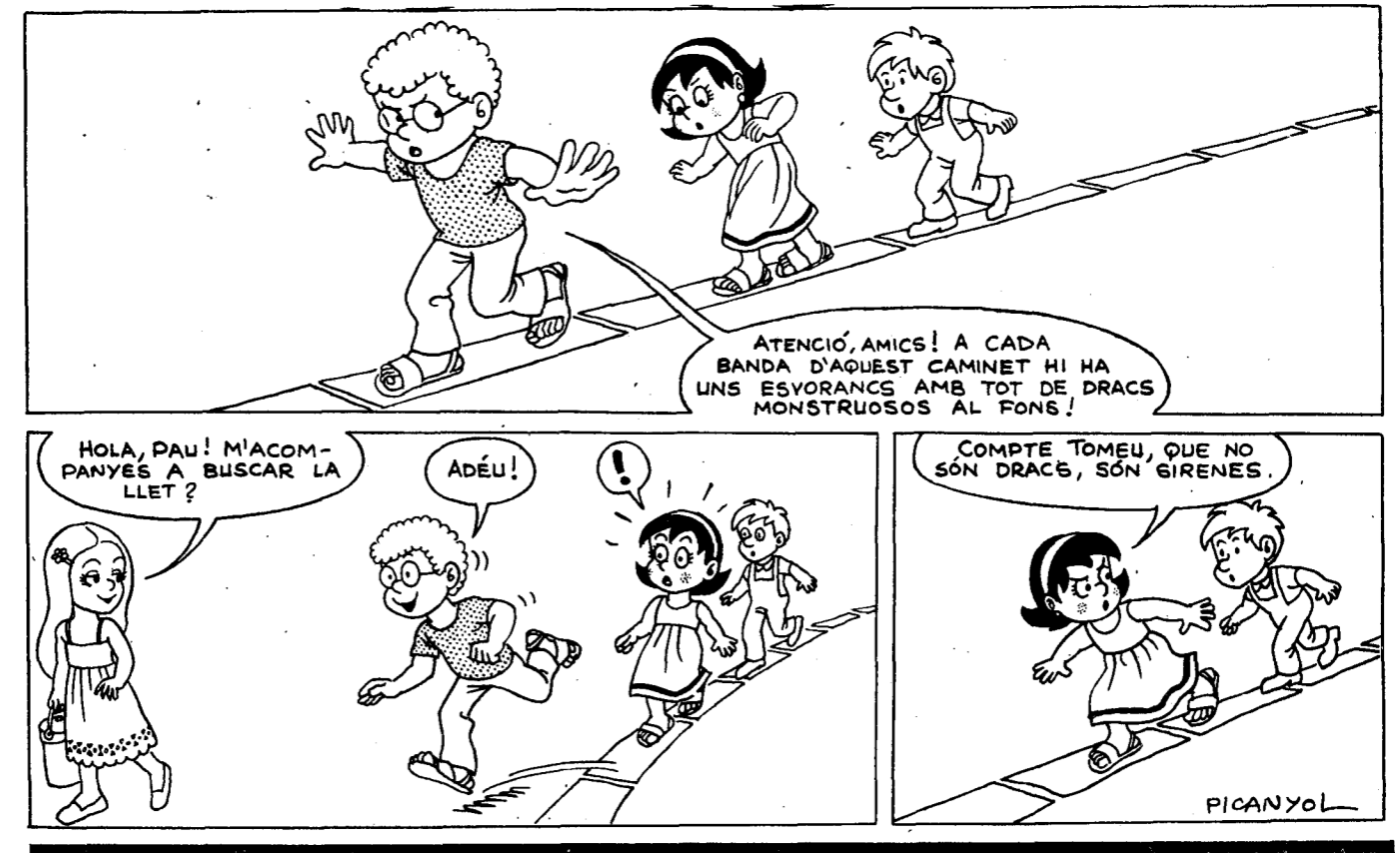
D'aquesta manera, la petita granota, de la qual els seus pares se n'havien avergonyit, va arribar a Tsarina, i d'aleshores ençà el seu espòs va escoltar la seva veu amb el mateix amor amb el qual la sentí cantar a la vinya del seu pare.

I el conte s'ha acabat.

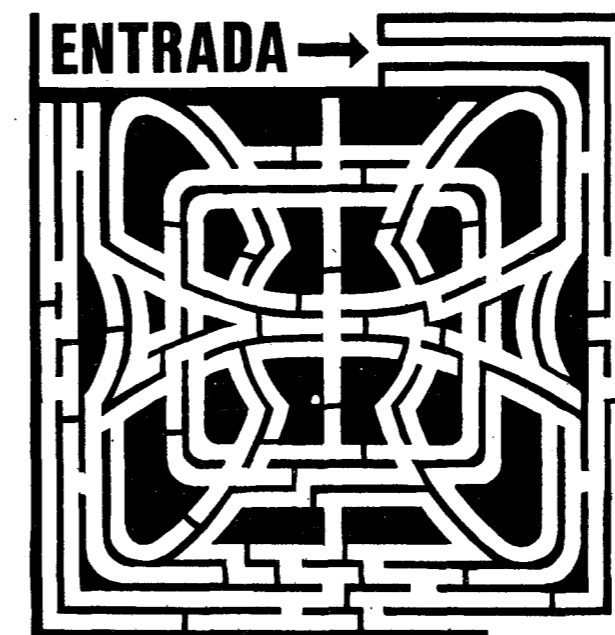
LA CAPSA DE LES PARAULES

Cep
Contrincant
Llaurador
Peregrinar
Tsar
Vinya

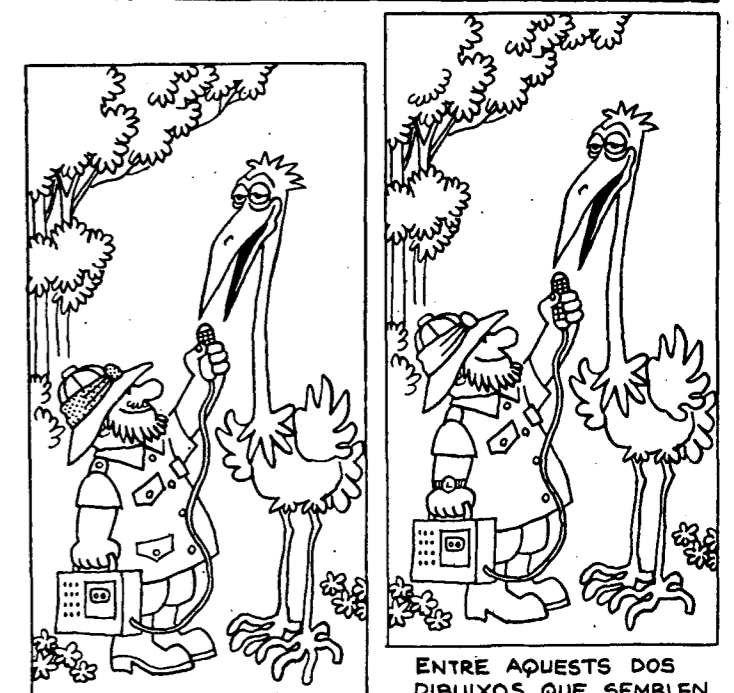
LA FAMÍLIA MOIXÓ

Entreteniments

ENTREU EN AQUEST LABERINT I A VEURE SI SABEU TROBAR LA SORTIDA BEN DE PRESSA!

ENTRE AQUESTS DOS DIBUIXOS QUE SEMBLEN IGUALS HI HA DOTZE DIFERÈNCIES.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

Alliments frescos i naturals

mene o un moviment social cristià

ren capitalistes ians i manquen ans amb capital'

Hi ha molts catalans universals que desenvolupen les seves activitats en distintes parts del món sense haver perdut les seves arrels catalanes. Així és el pare Domènec Solà i Callarissa, fundador i president d'EKUMENE.

EKUMENE és un moviment format per grups de matrimonis i joves, nois i noies, que s'esforcen a seguir la catequesi donada pel mateix Jesús i que ens ha arribat fins a nosaltres sobretot per l'evangeli de Sant Joan.

Es el mateix pare Domènec Solà qui ens parla del seu moviment i dels seus projectes a Catalunya.

—Només en un any, he creat un centenar de grups catecumenals per totes les regions d'Espanya, i ara tinc la il·lusió de treballar a Catalunya. Som molts milers; dues dotzenes de comunitats o comunes; centenars de grups comunals i milers de militants. També al Zaire i a Mèxic, d'on s'han estès a Guatemala i d'altres països veïns.

El pare Domènec exposa la finalitat del moviment EKUMENE.

—Es tracta de crear comunitats cristianes a imitació de les primeres comunitats evangèliques de què ens parla el llibre dels Fets dels Apòstols. Com a ferment per a una nova humanitat, sense guerres ni odis. Al Zaire hem creat tres empreses socials que han arrencat de la misèria tres-centes mares. Allà diuen "mamà" a les dones carregades de fills i abandonades pels seus marits. Ara anem preparant el que en direm "el primer poble d'Àfrica" en règim d'empresa social. Aquí a Espanya hem creat dues dotzenes d'empreses socials, unes de caràcter docent, altres agràries, pecuàries, etc. A Andalusia transformarem en regadiu dues-centes quaranta fanecades de secà. Si hi ha atur a Andalusia —o a qualsevol part del món— és perquè sobren els capitalistes cristians i manquen els cristians amb capital.

Li demanem que exposi amb més detall el funcionament d'això que ell en diu "empreses socials".

—Som unes empreses autogestionades, la base de les quals és la consciència compartida i promovedora dels seus components segons l'evangeli. Unes empreses amb mística i missatge suficient per a imposar-nos un nivell de vida concret, que no volem sobrepassar. I dedicar la resta dels beneficis a promocionar una "empresa social" que regalem a d'altres més pobres que nosaltres que, un cop promocionats, a la vegada creïn una altra "empresa social". És una sèrie de promocions en cadena.

El pare Domènec Solà ha estat a Catalunya i ens en diu el perquè.

—Per omplir-la primer de grups catecumenals. Després, per a crear una "empresa social" promovedora d'una comarca catalana, la més pobre, la més necessitada. Voldria que els empresaris catalans detectessin en el nostre projecte un sistema superador dels enfrontaments de classe i el començ d'una nova era o edat social. N'he parlat amb algun bisbe, deixant a ells la llibertat d'elegir precisament la comarca més endarrerida culturalment i econòmicament.

El pare Domènec acaba la seva conversa fent una crida a la joventut de Catalunya.

—A tots aquells i aquelles que desitgin dedicar cinc anys de la seva joventut a la promoció d'"empreses socials" aquí i al tercer món: Cal que en siguem ferment. Cal omplir el món vell de comunitats o, si voleu de cooperatives cristianes.

Encara que la idea del pare Domènec Solà Callarissa no és nova en les últimes dècades, sí que és nou l'impuls, la il·lusió i fins i tot els mètodes per a assolir aquests propòsits. Que l'Esperit de Déu faci fructificar un carisma que s'implica en les deus pures de l'evangeli.

Francesc Gamissans

Nois i noies
de 14 a 17 anys

Encontre de joves cristians de Terrassa

Terrassa.— Convocats per la comissió de joves de la coordinadora per a l'aplicació de les propostes aprovades per l'assemblea del Poble de Déu, a Terrassa, es trobaren joves de les diverses institucions cristianes de la ciutat. Es féu un treball per grups, distribuïts de manera que a cada un hi hagués el representant corresponent, per a conèixer els objectius i les accions dels moviments o associacions. També participaren a la vetlla de Pentecosta.

Es trobaren a la parròquia de Sant Cristòfol, de Terrassa, nois i noies de catorze a disset anys de la JOBAC i llurs amics, per tal de presentar el resultat de l'enquesta que en aquest curs ha difós aquest moviment per tota la diòcesi. Hi havia joves de Sabadell, Ciutat Badia, Sant Cugat i Terrassa. Aquest acte ha estat com una preparació del que després es va fer a Matadepera.

A tercer lloc entre les diòcesis espanyoles

Barcelona: 35 milions per a la campanya contra la fam

Barcelona.— En els locals de la delegació de la Campanya contra la fam en el món, Rambla de Catalunya, 32, es va celebrar l'acte de clausura de la campanya XXII.

Amb l'assistència de la delegada estatal, Pilar Villar, i dels membres i amics de les delegacions catalanes, es féu una anàlisi de les activitats i resultats d'enguany i es van lliurar els xecs als representants a Barcelona dels objectius de desenvolupament que, amb l'ajut de la campanya, porten a terme en el Tercer Món.

La recaptació a tot l'Estat ha estat de 519.710.413,08 ptes. cosa que representa un augment del 33% sobre la de l'any passat.

La mitjana d'aportació per espanyol és de 14,43 ptes.

La diòcesi de Barcelona ha recaptat 34.800.519,30 ptes., és a dir, 7.651.723,98 ptes., més que l'any anterior.

Els projectes que s'han pogut atendre es troben a:

Asia: Índia, Taiwan, Thailandia, Sri Lanka, Hong Kong i Filipines. Africa: Alt Volta, Angola, Benin, Burundi, Camerun, R. P. Congo, Costa d'Ivori, Etiòpia, Guinea, Libèria, Madagascar, Malawi, Malí, Rwanda, Senegal, Tanzània, Togo, Uganda, Zaire, Zàmbia i Zimbàbwe. Amèrica Llatina: Bolívia, Brasil, Colòmbia, Xile, República Dominicana, Equador, Guatemala, Hondures, Mèxic, Nicaragua, Panamà, Paraguai, El Salvador i Uruguai.

La recaptació augmenta

Dels 389 milions recaptats el 1980 s'ha passat a 519,7 milions, quantitat que significa una mitjana de 14,43 pessetes per espanyol.

La major aportació per cap de tot el país correspon a la diòcesi de Menorca, amb 39,51 pessetes, seguida de Pamplona i Tudela amb 36,20, i continuen per ordre Eivissa, Granada i Las Palmas. La recaptació absoluta més gran correspon a la diòcesi de Madrid, amb 72.880.444,69 pessetes, seguida de València amb 37.214.290 pessetes i després Barcelona, Sant Sebastià i Las Palmas.

Els augments majors corresponen a Madrid, amb 24.871.880,- pessetes, València, amb 13.361.590,-, Las Palmas, Barcelona i Granada.

Reservat un 2,13% per a propaganda del comitè executiu i un 1,25% per a despeses generals, es destinen quatre milions; per a ajudes d'emergències i la resta es reparteix entre els 291 projectes aprovats per la XXII Campanya. Les quantitats bestretes l'any passat per als objectius nous d'aquesta campanya, ara que s'han recuperat permetran de fer avançaments per als 196 projectes de la campanya de l'any que ve.

Residents a Lleida

Noces d'argent de cinc religioses

Dies enrera se celebrà a la residència La Miraculosa una festa homenatge a tres de les religioses que atenen la residència i a dues de la de la seguretat social, que celebraven els 25 anys de vida religiosa en la congregació de religioses Terciàries Franciscanes de la Divina Pastora. El senyor bisbe presidí la concelebració eucarística que per tal raó es feu en l'esmentada residència. Van assistir també a la missa i acte celebrats la superiora provincial que anava acompanyada de la vicària provincial, sacerdots i amics de la comunitat. La residència La Miraculosa, al carrer del bisbe Messeguer, és molt coneguda a Lleida; i la que en fou la promotora i ànima, Maria Murillo, és encara molt recordada.

Nou diaca carmelita

El dia 6, vigília de la Pentecosta, el jove religiós carmelita, Juli González, de la comunitat dels carmelitans de Lleida, fou ordenat diaca pel bisbe de Lleida, monsenyor Ramon Malla i Call.

Fa molts anys, la gent pagesa d'algunes de les nostres comarques s'esllavissà vers la indústria. Moltes masies romanen barrades i els seus conreus aplevats. Aquest desequilibri ha trasbalsat l'economia comarcal. No s'ha deturat l'èxode. Per poc que hom recorri els nostres camps, les masies, les poques vinyes... s'adona de seguida que una "obertura" (la de l'abandó i la migrança) se'n va apoderant —cada dia una mica més— a les nostres comarques de predomini rural. I això, és clar, no constitueix una gran sorpresa per a tots aquells qui de molts anys ençà hi estem acostumats. Per a

tots aquells qui, sentint parlar d'una "obertura" —d'un signe diferent—, fem un esforç per creure'ns que ja som un país alliberat de l'antiga. Per a tots aquells qui, iniciats en aquest mot, esperàvem tenir la possibilitat de promocionar el camp. Per a tots aquells qui amb tal nom invoquem l'alliberament integral del poble camperol d'aquest empresonament, del viure raquític, de l'abandó.

Aquesta situació els dol, als nostres camperols, de debò. I els dol per múltiples raons. Perquè es confon l'obertura legítima de la gent del camp amb la que des de fa tants anys ronda per aquestes contrades. Perquè "l'obertura" que el pagès necessita no és pas d'aquest tipus. Perquè, en comptes de potenciar la dignitat de la gent que treballa la terra i els valors de la vida camperola, se'ls ofereix de continuar amb

una gran desmolarització. Perquè no es veu la creativitat d'una solució immediata. Perquè la consciència dels joves i dels nens de les cases de pagès perd la sensibilitat pel conreu, l'aviram, les coses de la terra que els ha vist néixer. Perquè la degradació moral de l'esperit de lluita és un dels signes més clars de la decadència material i espiritual d'un poble. Com a fills del camp, tenim ja un compromís de defensar els valors permanents de la família camperola. Però també com a persones, tant si tenim fe en l'esdevenidor de la nostra pagesia com si no en tenim.

L'home i la dona pagesos, la gent de muntanya, no som uns simples analfabets, incults i/o uns marginats de la societat, ni que certs fanàtics de la gran ciutat ens ho vulguin fer creure. És lamentable el fet que la gent de la muntanya siguem sempre de "cal si en queda".

Per això esperem de la Generalitat renascuda un bon cop de mà per a la gent camperola, per començar una reacció saludable.

Potser una bona "solució de principi" fóra promocionar el camp per l'excursionisme. Jo m'imagino tot un estol de jovent de la ciutat que, amb l'aixada al coll, es dirigeix envers els conreus abandonats i esmerça unes hores, uns dies..., en aquesta professió, en aquest acte heroic i patriòtic de revaloritzar els nostres conreus. Sacrificant els dies de festa, si convé, la discoteca...

Una idea que se m'acut al voltant d'aquest comentari. Mans massa fines, massa blanques per treballar la terra? No hi faria res si el camp esdevingués un lloc de trobada, de reflexió i de diàleg —a nivell humà i cristià— obert a tothom qui estigués disposat a

ajupir l'esquena per plantar un all, una col, una ceba...

Llavors sí que es demostraria que el jovent de la ciutat es troba estretament unit als alts i baixos del poble camperol, català com ell, el qual ha de considerar sempre més com a cosa pròpia.

I junts traguerien amb porró; i junts s'alegrarien al voltant del "foc de Sant Isidre". I tampoc no fóra de més que, imitant els nostres avis, al capdavant de la jornada tots junts s'esmercessin a resar alguna part de rosari fent honor a la vella dita pagesívola: "ara que ja hi som tots, diguem-ne quatre mots".

"Al pagès, doneu-li cols" diu un vell adagi de les terres altes del Llobregat. Jo avui n'inventaria un altre, basat en la cinquena estació del Via Crucis: "Al pagès, doneu-li ajuda".

Si ningú no vol treballar la terra —es preguntava no fa gaire un pagès—, en comptes de trumfes ¿què menjarem aviat, fari-gola?

En un llogarret del Berguedà hi havia antany un camperol que tenia una galledeta molt vella d'asperges. En una mena de colador gran hi havia la mà descarnada d'una santa (aquesta és la tradició, almenys); ignoro de quina. Quan plovia, l'aigua que Déu envia del cel passava entremig de la mà, que l'anava beneint cap a la galledeta; i d'aquesta, cap a les cols de l'hort; i matava les erugues aspergint-les devotament amb una mena de pinzell de paleta.

Penso ara que si no hi ha hort, no hi ha cols; i si no hi ha cols, no hi ha erugues de les cols.

Si no posem remei al mal, ¿què aspergirem en el futur amb el pinzell de paleta del devot camperol? Jo crec que poca cosa més que els rocs i les sargantanes.

Josep Picas i Pons

Redimim la pagesia!

MAS-BAGÁ

Fundada el 1878

Primera empresa de Catalunya en la fabricació d'elements per a restauració col·lectiva

Cuines, forns, i gratinadors.
Armaris de conservació freda i calenta.
Paelleres, Marmites i Fregidores.
Autoserveis (self-service) i els seus complementos.

Per a:
Col·legis, Internats, Residències,
Comunitats, Hospitals, Sanatoris,
Menjadors laborals.

S.A.M. Mas-Bagá | Barcelona-9 - Valencia, 346 - Tel. 257 15 06
Madrid-4 - Hortaleza, 17 - Tel. 221 70 09

El perill del rearmament

Pax Christi llança una campanya mundial de sensibilització

El Consell Internacional de Pax Christi, moviment internacional catòlic en pro de la pau, el qual ha celebrat les seves trobades anuals a Viena per tal d'estudiar les grans línies de Pax Christi per als mesos vinents, ha publicat una declaració general sobre el rearmament, anomenada "Declaració de Viena".

Això és el que diu, en un comunicat publicat a Ginebra, la secció de la Suïssa francesa de Pax Christi, la qual precisa que la reunió del Consell Internacional del moviment fou presidida per monsenyor Luigi Bettazzi, bisbe de Ivrea i que hi participaren les dotze seccions nacionals de Pax Christi.

El tema central de la sessió de Viena, fou el del rearmament i la llei de seguretat, i fou després d'haver escoltat els informes dels pèrits sobre la cursa d'armaments i sobre els esforços en pro del rearmament, que el Consell Internacional va decidir publicar la seva declaració general.

La declaració de Viena

A propòsit de la declaració sobre el rearmament, anomenada Declaració de Viena, la secció de la Suïssa francesa de Pax Christi comunica el que segueix: "En la Declaració de Viena", PAX CHRISTI, constatant la continuació de la cursa d'armaments i els autèntics perills que poden causar a la humanitat el desenvolupament quantitatiu i qualitatiu de l'armament de les grans potències, la proliferació

nuclear i el recurs generalitzat a les armes per tal de resoldre els conflictes, llença una crida urgent a les comunitats cristianes i a tots els homes de bona voluntat. PAX CHRISTI creu que, per a destruir l'infernall engranatge de la cursa d'armaments, és necessari iniciar una reflexió a favor d'una nova aproximació a les qüestions del rearmament i de la seguretat. Inicatives de rearmament unilateral semblen indispensables com a primera etapa en un procés de rearmament gradual i recíproc.

Per això, PAX CHRISTI promou una Campanya Internacional de sensibilització de l'opinió religiosa sobre aquestes qüestions i es pronuncia contra la realització dels projectes de l'OTAN de cara a establir, a Europa, nous invents nuclears.

Pel que fa referència a l'acció de PAX CHRISTI, per a la promoció dels Drets de l'Home, el Consell Internacional ha decidit proposar dos candidats al Premi Nobel de la Pau de 1981: Fernando Cardenal, coordinador de la campanya d'alfabetització a Nicaragua, i Lech Walesa, president del sindicat "Solidaritat", a Polònia. D'altra banda, PAX CHRISTI va trametre una missió d'investigació sobre els Drets de l'Home a l'Amèrica Central. La missió, composta per sis personalitats catòliques, començarà els seus treballs a finals del mes de juny. Serà presidida per monsenyor Bettazzi, i coordinada per Adrièn Claude ZOLLER, president de la Secció de la Suïssa francesa.

Envers la unitat eclesial

Munic, seu del diàleg catòlic-ortodox

Munic.— Munic serà la seu de l'assemblea general de la Comissió Mixta Internacional per al diàleg entre l'Església catòlica-romana i l'ortodoxa. Amb aquesta decisió, el Consell Coordinador de la Comissió del diàleg catòlic-ortodox ha acceptat la invitació de l'Arquebisbe de Munic, cardenal Ratzinger.

La reunió se celebrarà la primera quinzena de l'any vinent. Les conversacions teològiques oficials entre l'Església catòlica i l'ortodoxa tenen com a finalitat, restablir la unitat eclesial total. Les conversacions tractaran

els diversos aspectes del tema principal, "El misteri de l'Església i de l'Eucaristia a la llum del Misteri de la Santíssima Trinitat".

La Comissió Internacional es compon de seixanta membres. Exerceixen la presidència, amb el mateix dret, l'Arquebisbe ortodox d'Austràlia, Stylianos, com a delegat del Patriarca Ecumènic de Constantinoble i el vicepresident del secretari per a la Unitat dels cristians, l'espanyol monsenyor Torrella Cascante.

"Benaurats els qui s'empobreixen per invertir", diu el bisbe de Ciudad Real

Les nou "benaurances de l'atur"

Ciudad Real.— El bisbe de Ciudad Real, monsenyor Rafael Torija, i el seu consell de sacerdots, han adreçat una carta als cristians de la diòcesi, en la qual formulen les següents "benaurances".

- 1.— Benaurats els qui s'empobreixen per invertir i crear llocs de treball, perquè acumulen accions del Regne.
2.— Benaurats els qui renuncien a una pluriocupació que no necessiten per a viure dignament, perquè tenen un lloc assegurat en el Regne.
3.— Benaurats els funcionaris públics que treballen com si es tractés de quelcom seu, i agilitzen els tràmits i estudien seriosament els problemes, perquè el seu treball serà considerat com a santedat.
4.— Benaurats els professionals que no s'oposen a les reformes justes del seu exercici professional, perquè val més quedar bé amb Déu que no pas amb els col·legues.
5.— Benaurats els obrers i empleats que prefereixen llocs de treball per a tots abans que llurs pròpies hores extres o puges addicionals, perquè saben on rau el seu benefici.
6.— Benaurats els treballadors que no estafen l'assegurança de desocupació, simulant un atur que no existeix, perquè no justifiquen l'egòsime dels benestants.
7.— Benaurats els banquers, intermediaris i comerciants que no aprofiten la situació per augmentar llurs guanys (encara que siguin legals), perquè fan un gran servei a la pau.
8.— Benaurats els polítics i sindicalistes que s'esforcen en cercar autèntiques solucions a l'atur, per damunt d'estratègies o interessos de partit, perquè acceleren la vinguda del Regne.

"Benaurats els treballadors que no estafen l'assegurança de desocupació, simulant un atur que no existeix."

9.— Benaurats serem tots quan deixem de dir: "Si no me n'aprofito, se n'aprofitarà un altre"; quan deixem de pensar: "Si tothom ho fa, no serà pas dolent"; quan deixem de raonar: "Respectant la llei puc fer el que vulgui", perquè llavors la vida en societat serà un avenç de la felicitat del Regne.

Per 200.000 pessetes

Nens colombians podrien ésser adoptats a Espanya

València.— Segons informacions aparegudes aquesta última setmana a un periòdic de València, "Las provincias", nens colombians abandonats seran venuts a Espanya, per mediació del Consolat Colombià a Alacant.

Aquests nens seran oferts pel mateix Cònsol de Colòmbia a Alacant, a matrimonis espanyols que vulguin adoptar nens colombians abandonats, per una quantitat al voltant de les dues-centes mil pessetes.

Sempre, segons el diari de València, el Cònsol de Colòmbia a Alacant havia manifestat que tres-cents nens colombians abandonats, majors de cinc anys, han trobat ja famílies adoptives, o les trobaran aviat, en les províncies espanyoles de València, Alacant, Albacete i Múrcia.

El diari "Las provincias" diu, tanmateix, que l'Institut colombià de benestar social (l'organisme que té cura dels nens abandonats a Colòmbia) és qui regula tots els tràmits d'adopció, a través del Consulat.

Assabentada de l'afer, l'ambaixada de Colòmbia a Madrid, ha informat el seu govern d'aquest tràfic, el qual jutja de "repugnant i mortificant". "El nostre país no és en venda, ni molt menys els nostres infants", ha declarat l'ambaixador de Colòmbia, Abdón Espinosa Valderrama.

Teletips

Bisbes polonesos: "Salvaguardar l'ordre i la pau"

Varsòvia.— Els bisbes polonesos i els membres de la comissió mixta Església-Estat de Polònia, han fet crides a la població del país perquè es persegueixi i salvaguardi "l'ordre, la tranquil·litat i la pau".

La comunicació de l'episcopat, signada pel cardenal Franciszek Macharski, vice-president de la conferència episcopal, i per monsenyor Bronislaw Dabrowski, secretari de la Conferència, demana clarament als catòlics del país que respectin el mes de dol en homenatge al cardenal primat de Polònia, monsenyor Stefan Wyszyński.

Condemna de la violència a San Salvador

San Salvador.— "La violència insensata" fou fermament condemnada, diumenge de Pentecosta, durant una missa celebrada a la catedral de San Salvador, per un sacerdot, Jesús Delgado, el qual substituïa l'arquebisbe Arturo Rivera, que es trobava a Roma, per a participar en les cerimònies dels jubileus dels concilis d'Efes i Constantinoble.

Si hem de creure els periòdics salvadorens, en el decurs d'aquestes últimes setmanes, s'han produït, efectivament, només a la ciutat de San Salvador, més de 200 morts.

"El camí de les armes mai no condueix a la pau", ha dit principalment el sacerdot Delgado en la seva homilia. "Contràriament, això ens arrossega per un remolí de violència sens fi".

Expansió missionera de les monges clarisses

Roma.— L'Orde de Santa Clara es troba en una fase de gran expansió, sobretot missionera, tal com ho demostra el fet que l'any passat hagi obert onze nous monestirs: tres a Europa, tres a Amèrica, tres a l'Àfrica, un a Àsia i un a Oceania. Cal destacar, d'entre ells, el fundat a la diòcesi de Jeon Ju (Corea), el de Malanje (Angola), amb les clarisses espanyoles d'Astudillo (Palència) i un altre a Papeete (Tahiti, Oceania). Altres són en preparació, a Luanda (Angola), Rwanda i Sarajevo (Iugoslàvia).

200 curset de cristiandat a Nova York

Nova York.— Un miler de persones participaren a la cloenda extraordinària del 200 curset de cristiandat per a homes, el qual va coincidir amb el 161 per a dones, celebrat en la gran arxidiòcesi dels Estats Units. Total l'estructura del moviment reposa damunt la vitalitat de l'Escola de Dirigents, on un gran nombre de responsables —fins a 200, entre homes i dones participa, cada dimarts, en la tasca de capacitat.

VIATGES A ATENES I ISTANBUL

Un viatge complet fins els límits d'Europa. Quatre nits a Atenes i tres més a Istanbul.

Una ocasió per a visitar la cruïlla de camins entre Asia i Europa

Avió, trasllats a l'hotel, amb sopar i desdijuni, des de 63.500 pessetes.

Reserves: VIATGES COSMOS

Enric Granados, 19 Gran Via, 654 Pg. Valldaura, 266

Problemàtica viva

Vacances i despeses

En acostar-se les vacances moltes famílies hem de fer un complicat exercici d'aritmètica, on els números han de quadrar necessàriament. Cada cop més, per raó de la forta crisi econòmica que patim, els càlculs aritmètics es fan més complicats. El notable augment dels preus ens obliga a un replantejament de les vacances familiars, a no ser que, malauradament, ens deixéssim arrossegat per la inèrcia d'altres anys i ens llançéssim a una autèntica aventura econòmica.

Davant d'aquestes situacions, d'altres, ja que és impossible de tipificar-les totes, voldríem donar uns breus principis de reflexió perquè ens ajudessin a tots llegats a estudiar d'una manera responsable la nostra pròpia situació i a prendre decisions correctes.

Algunes reflexions generals

1. Necessitat de les vacances

La nostra reflexió hauria de tenir present que de la mateixa manera que les despeses poden condicionar les vacances, també aquestes poden condicionar el nostre estat d'ànim i les relacions familiars durant tot l'any.

Durant bona part de l'any el vertiginós ritme de la societat va exercint una progressiva pressió damunt de l'estat psicològic i psíquic de tots nosaltres i ens aboca, tard o d'hora, a desitjar un trencament amb aquest ritme. Ritme que és sovint opres-

siu perquè en la majoria d'ocasions les situacions laborals, els horaris familiars, etc. no són situacions escollides voluntàriament, sinó que han esdevingut una realitat que, inevitablement, s'ha d'acceptar, encara que no permetin una plena realització personal.

A més molts de nosaltres realitzem unes activitats d'ordre social o eclesial, viscudes com a donació als altres, i que comporten una ocupació de temps que es fa, normalment, en detriment de les necessàries estones quotidianes de lleure i tracte familiar.

Per tot això les vacances són un dret important al qual no podem renunciar. Tenim necessitat de les vacances.

2. Vacances temps de descans i personalització

Per les raons anteriorment assenyalades les vacances han de ser un moment específic de descans. Descans que cadascú realitzarà segons les seves pròpies necessitats.

Però també les vacances han de ser un temps privilegiat de desenrotllar iniciatives que ens ajudin a créixer com a persones. Les nostres vacances han d'ésser sempre personalitzades.

La lectura té un gran paper en les vacances estables. També el turisme educatiu, i el tècnic, que atrau els professionals desitjosos de completar els propis coneixements. Igualment pot ésser molt enriquidor de fomentar el

diàleg, la convivència i la visita a familiars i amics; obrir-se a les persones i situacions del lloc de vacances... Per això és tant trist de comprovar que per a la majoria de famílies i persones no hi ha cap orientació ni cap programa personal i familiar de lleure creador, amb la voluntat de realització pròpia.

3. Solidaritat i austeritat

Però nosaltres no estem sols en el món. No podem prescindir de la solidaritat, de l'austeritat, de la comunicació, cristiana de béns. Hi ha moltes famílies que sofreixen estreors econòmiques.

Heus aquí un altre element que s'ha de tenir en compte. Element que com un semàfor intermitent ens obliga a vigilar per no llançar-nos a la cursa del consumisme insolidari.

Altres reflexions més concretes

1. Quan reflexionem sobre la possible influència de les despeses de vacances, no podem oblidar cap dels tres elements abans esmentats. Si n'oblidéssim algun podríem caure en diferents errors:

a) Jutjar estrictament el cost de les vacances en funció de les possibilitats de la nostra economia domèstica: gastarem tot el que ens permeti la nostra situació econòmica. En aquest cas hom no té en compte l'element personalitzador de les vacances. Aquestes es converteixen així en

Que les vacances no es converteixin en un simple objecte de consum.

un simple objecte de consum. El consumisme que vertebrava la nostra comunitat humana, ens ha arrossegat, i no ens ha deixat valorar que les vacances són quelcom més que gastar tot el que es pugui.

b) Si la nostra economia és poderosa, o ho sembla, i no hem de fer gaires càlculs, llançar-nos a despeses innecessàries i superflues que són un escàndol en una situació de crisi econòmica.

c) Oblidar que, malgrat que les vacances d'estiu siguin un dels millors moments per assolir un lleure creador, hi ha altres moments de descans durant l'any, tan importants i necessaris per al creixement personal com aquelles, i que les despeses desmesurades de les vacances d'estiu, no poden acaparar tot el lleure previst... O, pitjor fóra encara, que les despeses de vacances hipotequessin la vida

normal de l'any i creessin situacions d'angoixa que no ajuden gens a l'equilibri personal i familiar.

2. Al nostre entendre, les despeses de les vacances s'han d'integrar en els tres elements dels quals parlem en les reflexions generals, per això, a l'hora de prendre una decisió, s'ha de buscar la situació òptima que amb el mínim de despeses pugui proporcionar el màxim de descans i de personalització que la nostra manera de ser exigeix.

Sabem que la decisió no és fàcil, però reflexionar-hi seriosament pot ésser una forma d'anar-se acostant a aquest ideal. Cadascú haurà d'optar per les solucions que creurà més encertades.

Secretariat diocesà de Pastoral Familiar

Monsenyor Castellanos, bisbe de Palència

"No podem continuar condemnant globalment els joves"

PALENCIA.— "Em sembla essencial que el bisbe confï plenament en els seus sacerdots per tal de crear i desvetllar, cada dia més, la consciència comunitària diocesana", ha dit el bisbe de Palència al presbiteri del seu bisbat.

Amb motiu de les noces d'or de quatre sacerdots i de les d'argent d'altres quinze, monsenyor Castellanos, en la concelebració que aplegà la majoria dels sacerdots de la diòcesi, assegurà que "teològicament i pastoral la font primordial de tota espiritualitat sacerdotal rau en la consciència diocesana", que només s'aconsegueix amb un clima autèntic de comunitat sacerdotal, integrat en la fraternitat de l'Església local.

"No és eclesial —va dir també monsenyor Castellanos— l'actitud dels sacerdots que es resguarden, que es retiren dels seus germans de presbiteri i van pel món cercant respostes, amagats, o el que és pitjor, formant rotllana a part".

En una altra homilia, durant la missa en honor de santa Maria Dominga Mazzarello, monsenyor Castellanos parlà de la joventut: "Veig un signe d'esperança —va dir— en els joves, en aquesta joventut nova, diferent, que existeix arreu: joventut alegre i normal, joventut seriosa i

Hem de fer molt per ells.

pregona, que reflexiona i cerca, que té fam de Déu i prega intensament; joventut que escolta la crida de Déu, a participar activament en la vida de l'Església i en la construcció d'un nou i diferent ordre internacional. Aquesta joventut truca amb força les portes de l'Església, dels pastors, de cada llar, de cada família, de cada centre educatiu. Cal que sigui atesa, encoratjada, escoltada; no podem continuar condemnant globalment els joves, sense fer res per a ells. Aquesta joventut que tenim,

acollida i ajudada, serà el ferment transformador de l'altra cara de la joventut".

RELOTGES ELECTRONICS PER A CAMPANAR AMB ESFERES O SENSE, adreceu-vos a ALPORT - Muntaner, 265 1.er, 1.ª - Tel. 204 48 74 BARCELONA-21

Finestral de la Caritat

Demandes

8.260.— Cap de casa amb fill únic de vint-i-sis anys subnormal i minusvàlid. Ha quedat sense treball. La muller necessita un audífon. Manquen 12.000 pessetes.

8.261.— Un pare, per malaltia, ha tramitat la jubilació anticipada. Mentre espera cobrar, calen 14.000 pessetes.

8.262.— Peó de la construcció en atur forçós. Té dos fills menors i una àvia. S'ha endarrerit en el lloguer en 15.000 pessetes.

8.263.— Senyora viuda i malalta. Està sola i ha estat hospitalitzada. Per la convalescència 16.000 pessetes.

8.264.— Guixaire sense treball. Té quatre fills menors, dos de malalts crònics. Per medicació i aliments, 20.000 pessetes.

8.265.— Cap de casa amb malaltia greu des de fa sis mesos. Té tres fills de sis, cinc i dos anys. Per endarreriment de lloguer, 12.000 pessetes.

8.266.— Mare abandonada del marit. Té quatre fills de deu a tres anys. Està en tràmit la separació. No ha pogut pagar l'endarreriment del lloguer: 27.678 pessetes.

8.267.— Matrimoni sense treball i tots dos malalts. Tenen dos fills petits. Evitaria el desnonament del pis amb 21.554 pessetes.

8.268.— Peó de la construcció en atur forçós amb quatre fills menors necessita 15.000 pessetes.

8.269.— Cambrer sense treball i amb set fills d'onze a dos anys, s'ha endarrerit en el pagament del lloguer. Són 11.445 pessetes.

8.270.— Mare amb cinc fills de 16, 14, bessons d'11 i 6 anys. Fa cinc anys que el marit els abandonà. Ella està malalta. Calen 15.000 pessetes.

8.271.— Peó malalt fa tres anys, té en tràmit la invalidesa. Té dos fills de sis i cinc anys. Mentre espera el cobrament li calen 20.000 pessetes.

8.272.— Peó de paleta en atur forçós. Té vuit fills, el més gran, de vint anys, fa el servei militar. Urgeix liquidar deutes que pugen a 18.585 pessetes.

8.273.— Envermíssador sense treball. Sofrí l'extirpació d'un ronyó. La muller, malalta crònica. Tenen dos fills menors. Calen 20.000 pessetes.

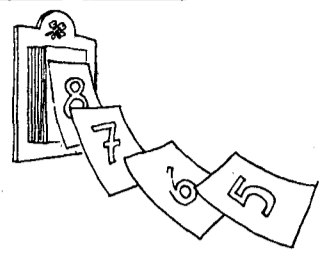
8.274.— Peó, amb dos fills petits, està malalt. Necessita 10.000 pessetes.

8.275.— Mare abandonada del marit fa més d'un any, deixant-li deutes del pis que no ha pogut liquidar. Són 25.000 pessetes. Té quatre fills d'onze a tres anys.

8.276.— Peó amb pensió per malaltia crònica. Té vuit fills de divuit a sis anys. Per a liquidar deutes d'aliments: 20.948 pessetes.

8.277.— Senyor de cinquanta-quatre anys treballava pel seu compte. S'ha posat malalt de la vista i no pot treballar. Per cobrar la invalidesa ha d'estar al dia en el pagament de l'assegurança. Li manquen 14.654 pessetes.

Calendari

Diumenge, 28 de juny.— XIII del temps ordinari. Sant Ireneu, bisbe i màrtir; sant Paulus I, papa i sant Argimir, monjo, i màrtir.

El sol surt a les 4,19 i es pon a les 7,29 (hora solar).

Dilluns, 29 de juny.— Sant Pere i sant Pau, apòstols. Santa Benedicta, verge.

Dimarts, 30 de juny.— Els primers Sants Màrtirs de l'Església Romana. Sant Marçal, bisbe i Santa Emilià, màrtir.

Dimecres, 1 de juliol.— Sant Aaron, sacerdot de l'antiga Llei i santa Elionor, verge.

Festa major a Horta de Sant Joan.

Dijous, 2 de juliol.— Sant Procés i sant Martiní, màrtirs. Santa Monegunda, casada.

Divendres, 3 de juliol.— Sant Tomàs, apòstol. Sant Lleó II, papa; sant Anatoli, bisbe i sant Eulogi, màrtir.

Dissabte, 4 de juliol.— Santa Isabel de Portugal, princesa de Catalunya i Aragó; santa Berta, abadessa i sant Laureà, arquebisbe.

Festa major a Banyeres del Penedès, Hostalric i Puigcerdà.

Fira a Vic.

L'estiu abrussa a l'entorn les flors i l'herba novella; fins la terra se clivella al bat del sol de migjorn.

M.ª Antònia Salvà

La Bíblia a l'abast

Contra violència: saber acollir

(2R 4: 8-11-14-16a)

Qui ens alliberarà del flagell de la violència? La violència és un mal endèmic del món. La vida mateixa és violenta. La selecció natural de les espècies passa per aquests camins. Els febles són eliminats en benefici dels més forts que, deixant-se endur per l'instint de conservació, acaben fent-se amos i senyors del territori, fins que, afeblits, són eliminats al seu torn pels forts d'aquell moment. El món ha funcionat així des dels orígens. El món animal, que lluita per la supervivència. Passa el mateix en el món de les persones? Vet aquí la dialèctica animalitat-raó que emplena els camins de la història del que anomenem civilització. Perquè no es tracta d'avançar únicament pels camins de la tècnica. La civilització és l'esforç de fer progressar l'home pel camí de la racionalitat. Fer que l'home cada vegada s'aparti més de la bèstia i esdevingui més ésser racional. Més persona. Empresa més aviat difícil i molt complexa, pel que es veu, i que troba moltes dificultats al seu desenvolupament.

Enfront de la violència la força de l'amor

La lectura d'avui forma part de l'anomenat cicle d'Eliseu. Amb una preocupació més didàctico-edificant que crítica i històrica, l'autor recull sobretot els miracles obrats per aquest deixeble i successor d'Elies en el ministeri profètic. En el fragment que llegim avui se'ns do-

nen dos ensenyaments bàsics: el valor de la virtut de l'hospitalitat i la gratuïtat del do de Déu, aquí representat per l'obtenció d'un fill "del miracle". Com si diguéssim: Déu és bo i dóna bondat a tothom, sigueu, doncs, com ell i oferi a tothom la vostra bondat.

Enfront de la violència del món es dreça la força de l'amor. L'acolliment és un fruit madur de l'amor. S'acull el feble, enlloc de bandejar-lo. Se l'acull amb esperit de comunió: oferir el que tenim i som al que està necessitat, precisament perquè pugui posar remei a la seva feblesa. Vet aquí la superació de l'esperit de violència pel camí de la racionalització de la persona humana. Racionalització —coneixement de l'home, dels seus mals i de la possibilitat de sortir-se'n— endolcida per l'amor. Es un primer pas, que podríem anomenar natural i que interessa tothom. El segon pas és obra de la fe: Descobrir Déu en el feble i tractar-lo com a imatge que és del Senyor. **Estic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant** (v. 9). Vet aquí, doncs, com la fe acceptada i professada al llarg i ample de la vida, no és sols un camí de personalització que ens fa esdevenir cada vegada més homes, sinó que és el camí més complet de civilització dels homes i dels pobles. Creure en Déu i descobrir-lo present en nosaltres i en els altres ens obre a l'acolliment, a la comunió, als cims més erlairats, en definitiva, de la realització humana. La vio-

lència que avui agita i convulsiona el món, no serà un símptoma —un signe— de la manca de fe veritable en els homes? Ens hem entestat a construir un món d'esqueña a Déu i resulta que aquest món no és apte per als homes.

El fills són do de Déu

La segona part de la nostra lectura ens presenta un cas de realització per part de Déu d'allò que és impossible als homes. A simple vista ens és presentat com un premi a la bondat de la sunamita i del seu marit (v. 13), però la intenció del narrador va més enllà. Es el que posa de manifest el v. 14b: **Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.** Ens trobem en un cas de concepció prodigiosa, gens rar en la literatura bíblica. Els fills són do de Déu, que compta amb la col·laboració dels esposos, però que en definitiva és el qui omple de contingut i d'il·luminació l'esperança (v. 16). Aquí acaba la llició del leccionari dominical. Val la pena, però, de seguir el text bíblic fins al final de l'episodi (vv 16b-37). Es veu molt més clar que la vida del fill és obsequi de Déu. Ell és qui l'ha feta aparèixer i ell és qui l'assegura, ell que vol que el noi visqui, i així ho fa pel seu esperit que ha posat en l'amor dels pares i en el ministeri del profeta, col·laboradors de Déu, transmissors de vida (vv. 34ss).

Josep M. Aragonès

Temps i camins

"Sol ixent"

Fa uns dies vaig assistir a un concert de la "Banda Municipal de Barcelona". És interessant acudir a les audicions en directe i no conformar-nos amb gravacions de "cassette" o disc, per tal d'escoltar l'autèntica sonoritat dels instruments en un poema sinfònic o bé en una sardana per exemple.

L'actual director de la Banda Municipal, un home jove d'acusada personalitat, va donar-nos una versió esplèndida de les obres programades. El públic, entusiasmat pel seu lliurament i el dels instrumentistes, va aplaudir a peu dret. Llavors, com sol passar algunes vegades, fou interpretada, fora de programa, una sardana: "Sol ixent" de la que n'és autor el mestre Toldrà.

Resulta difícil traduir en paraules l'emoció i el fervor del director en matisar i destacar les bel·leses d'una partitura tan breu com inspirada. Les notes de "Sol ixent" volaren airoses i alegres per l'espai, teixint i desteixint el contrapunt en admirable devoció vers l'autor de la sardana que, en vida, li ofrenà tot el seu saber i l'experiència en un art tan bell com la música.

Aquella manifestació em feu pensar que encara hi ha cors agraits que saben reconèixer el bé rebut d'un mestre i que recorden llur trajectòria com un estel lluminós en el camí.

Pietat Campmajó

L'Església celebra

28 de juny. Diumenge XIII de durant l'any. Lectures: primera, 2R 4,8-11. 14-16a; salm 88; segona, Rm 6, 3-4, 8-11; tercera Mt. 10, 37-42.

Vigília de sant Pere i sant Pau. Lectures: primera, Fets 3, 1-10; salm 18; segona Ga, 1, 11-20; tercera Jo 21, 15-19.

29 de juny. Dilluns. Sant Pere i Sant Pau, apòstols. Lectures: primera Fets 12, 1-11; salm 33; segona 2Tm 4, 6-8, 17-18; tercera Mt. 16, 13-19.

30 de juny. Dimarts de la setmana XIII de durant l'any. lectures: primera Gn 19, 15-29; salm 25; segona Mt 8, 23-27.

1 de juliol. Dimecres de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: primera Gn 21, 5,8-20; salm 33; segona Mt. 8, 28-34.

2 de juliol. Dijous de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: primera Gn 22, 1-19; salm 114; segona Mt 9, 1-8.

3 de juliol. Divendres. Sant Tomàs, apòstol. Lectures: primera Ef 2, 19-22; salm 116; segona Jo 20, 24-29.

4 de juliol. Dissabte de la setmana XIII de durant l'any. Lectures: primera Gn 27, 1-5. 15-29; salm 134; segona Mt 9, 14-17.

Catequesi dels signes

XXVI - La Consagració Religiosa

BREUS NOTES HISTÒRIQUES

- Jesucrist valorà en gran manera, la consagració i virginitat religioses pel REGNE.
- Mt. 19,12: "N'hi ha que són cèlibes per causa del Regne del cel. Qui ho pugui entendre que ho entengui".
- Mt. 19, 11: "Això no tots ho comprenen, sinó només aquells a qui és donat".
- Sant Pau: I Cor. 7, 26: "Crec que això (virginitat) és bo".
- I Cor. 7,34: "La soltera es preocupa de les coses del Senyor, de ser santa, tant de cos com d'esperit".
- Tertulià (s. II) parla de posar el vel a les verges (De Virginitibus velandis).
- S. Hipòlit (s. III) exclou les verges de l'imposició de les mans.
- Al s. IV trobem el ritu "Consecratio Virginitatis".
- A l'E. M. es desenvolupà molt el ritu de la Consagració de Verges.
- Al s. XIX el monjo de Solesmes (França) GRANJES, treballà tota una teologia-litúrgica, que seria una mica el pròleg del nou ORDO que demanà el Vaticà II (SC. n.º 800).

LÍNIES DEL NOU ORDO DE PROFESSIÓ RELIGIOSA

- La vida religiosa és una vocació, un do particular rebut de Déu per col·laborar d'una manera específica en la missió salvífica de l'Església.
- La seva finalitat és la perfecció evangèlica, seguint els tres consells evangèlics de CASTEDAT, POBRESA i OBE-DIÈNCIA.
- L'Església sempre ha tingut la vida religiosa com un gran honor. És un estat canònic.
- La vida religiosa en l'Església pot tenir diverses formes: Monacal (solitària), Cenobítica (en comú).
- Al llarg dels temps, l'Església s'ha enriquit de famílies religioses, que són el seu suport espiritual.
- En la vida religiosa hi ha diversos graus: 1. Noviciat; 2. Primera Professió; 3. Professió Perpètua; 4. Renovació de vots.

F. Xavier Parés

Pensant-hi bé

"Del meu sarró de pelegrí per Terra Santa" (IV)

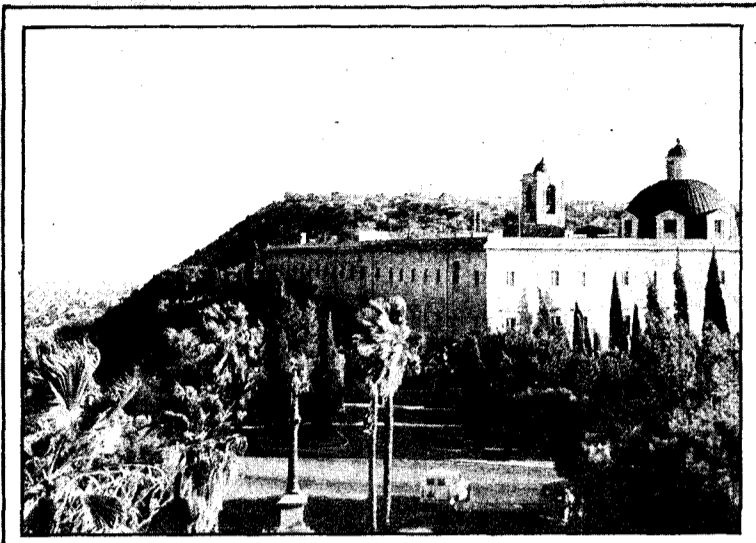
Mont Carmel: Pregària i fidelitat

Travessant la plana de Saron s'arriba a la muntanya bíblica del Carmel, esplèndid mirador de la ciutat de Haifa (220.000 h.), la tercera ciutat de l'Israel actual i el seu primer port de mar.

El mot "carmel" és d'origen hebraic i significa jardí. I ben cert que li escau, a aquesta serrallada, que en el seu punt més alt té 546 metres d'alçària i que presenta una frondositat extraordinària. La sagrada Escrip-tura bé prou se'n fa ressò quan parla de "l'esplendor del Carmel i de Saron". És al Carmel on la tradició situa la lluita

d'Elies amb els sacerdots del déu Baal (1R 18,21.40), i el sojorn del profeta Eliseu on la dona sunamita li demanà la reviviscència del seu fill mort (2R 4,25). Sembla fora de tot dubte, doncs, la tradició diem-ne "eremítica" d'aquesta muntanya. Quan, en els primers segles, començaren a sorgir les florents comunitats cristianes al llarg del litoral mediterrani palestínic a Ptolemaida, a Cesarea, etc., començà també a practicar-se la vida eremítica i cenobítica per a viure millor l'Evangelí sota l'impuls de la fe cristiana; la solitud i el silenci del mont Carmel eren ideals. Continuant aquesta tradició, ja en el segle XIII, amb la presència dels croats i sota la protecció del patriarcat catòlic de Jerusalem, floriren autèntiques comunitats cenobítics regides per una regla comuna. L'experiència s'estengué per tota la Palestina i la Síria, arribant a Europa i tot; així pot dir-se que la institució carmelitana endegà una experiència religiosa que es remunta fins els temps d'Elies.

Avui, travessant un paratge frondós, convertit en zona residencial, una carretera asfaltada porta fins al monestir "Stella Maris". La construcció, en forma de quadrilàter, presenta una gran solidesa. Situada en el centre hi ha l'església, en forma de creu grega i coronada per una cúpula. Una imatge de la Mare de Déu del Carme presideix l'altar major. Sota el cor hi ha una gruta

dita d'Elies, on segons la tradició habitava el profeta quan es retirava al Carmel.

S'ha dit que la solitud és la pàtria dels forts. Elies fou l'home pietós i just, que defensà l'honor de Déu contra la prostitució idolàtrica. No claudicà a les pressions ambientals. La fe d'Israel clara al cap, arrelada al cor i enardida en l'esperit. El nervi del seu comportament fou, simplement, la fidelitat.

Aquest coneixement lluminós de la fe i el coratge de ser-hi fidel, ambdues coses necessàries al creient per a transcendir situacions de crisi religiosa abocades a una fe de rebaixes o de conxorxes, són, bàsicament, fruit d'una reflexió seriosa i d'una pregària llarga i serena. Ens cal retrobar, urgentment, espais de contemplació, de silenci expectant, de pregària humil.

PENSANT-HI BÉ, amics, la conflictiva situació religiosa de Catalunya —ben singular, per cert, en el context de les esglésies europees— ens urgeix a tota a una reflexió seriosa i a una pregària intensa, per tal de que d'una vegada, renunciant al cofisme de les nostres vel·litats, deixem de dir i de fer atzagaides. L'experiència demostra a bastament llur esterilitat.

No sé qui ho digué, però m'agrada la frase: "No siguem qüestionadors inútils, sinó cors nets per a omplir-nos de Déu".

Xesc Soliu

Llibres

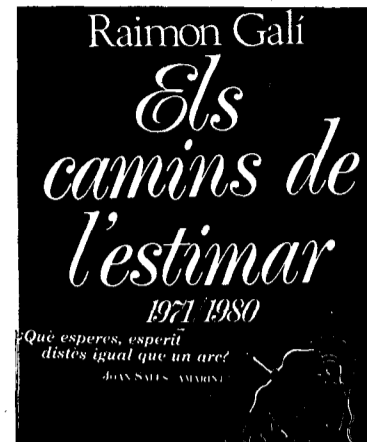

Les meditacions d'un cristià (1)

Una mena de diari de pensaments, recull de citacions i poèsies ben entrellaçats i amb qualitat, és el treball que ens ofereix Raimon Galí fruit de deu anys de meditacions (1971-80).

Ens trobem, segons l'escriptor Joan Sales, amb "un gran llibre, per bé que difícil de llegir; jo ho he hagut de fer a poc a poc". I a poc a poc hom passa pels "camins de l'estimar", i aquests camins passen per la joia de viure, tot i que el misteri de l'estimar "dura més que la mort".

L'impacte que la guerra del 1936-39 va produir en Raimon Galí és impressionant. D'altra banda és normal, i és el que tenen totes les persones que participaren en la mateixa. Però, amb tot, al lector jove el sorprèn la citació constant de la guerra i els seus episodis. Com també són constants les citacions literàries. El coneixement de la literatura mundial i, especialment de la contemporània que té l'autor és admirable, i simplement la lectura d'aquest llibre permet de tenir una síntesi del pensament

filosòfic actual. I això sense oblidar que el coneixement que té de la Bíblia és notable. La lectura i meditació dels textos bíblics haurà estat, possiblement, fonamental en el pensament de Raimon Galí i en els deu capítols, la introducció i l'epíleg d'aquesta obra.

Som, doncs, davant una lectura profunda per a aquells qui vulguin aprofundir-hi aquest estiu.

(1) "Els camins de l'estimar" Raimon Galí. Editat a Igualada

L'inici de la vida al món (1)

La Bíblia, el llibre per excel·lència, és ja moneda corrent en català i per als nostres cristians postconciliaris. N'hem vist edicions luxoses i també de populars, i totes han tingut el mateix resultat: un gran èxit de venda i de difusió. Ara apareix un treball molt interessant en què es combinen els dibuixos amb els textos bíblics centrats en el tema de la Creació. Per tant, la majoria de versets que hi apareixen són procedents del Gènesi.

Cada text va acompanyat d'un dibuix a tota plana, de Francesc Bofill, que alhora és l'autor de la selecció de textos.

Aquest treball pot ésser un nou sistema de conèixer la paraula de Déu d'una manera senzilla i agradable i que pot atraure nous lectors.

(1) "En el principi", Francesc Bofill. Editorial Claret

Música

Aniversaris

Enguany l'Orfeó Català —l'entitat coral a veus mixtes degana de Catalunya— compleix els noranta anys d'existència. Per a commemorar aquesta efemèrides, l'Orfeó Català ha organitzat diversos actes, la celebració dels quals farà conèixer a través dels mitjans de difusió. Entre els previstos, poden ser esmentats (per al dia 6 de setembre, data de la creació) la col·locació d'una làpida a la casa del carrer Lladó, número 6, on l'entitat tingué el primer local social. Més tard hi haurà un cicle de conferències sobre temes relacionats amb el cant coral i la història de l'Orfeó Català, l'enregistrament d'un disc de llarga durada i diversos concerts —entre els quals sobresurten el dedicat als socis de l'entitat, una audició del "Requiem" de Mozart sota el guiatge del director alemany W. Gönnewein, i el tradicional concert de Sant Esteve amb un programa que inclourà una cantata de Bach i el "Te Deum" de M.A. Charpentier. Felicitem l'Orfeó Català per haver assolit aquest aniversari i confiem que per molts anys podrà prosseguir les tasques per a les quals fou creat.

Aquest any en fa vint-i-cinc que començà a actuar la Coral

Egara de Ràdio Terrassa, una entitat que ha tingut una destacada actuació entre les entitats vallesanes. Per celebrar les seves noces d'argent la Coral Egara prepara diverses actuacions que oportunament farà conèixer. El SOC li desitja que pugui continuar durant molts anys les seves activitats.

Homenatge a Rosa Puig

En ocasió d'haver complert 80 anys Rosa Puig, que entre els anys 1944 i 1971 dirigí la Massa Coral de Terrassa, aquesta entitat coral, amb la col·laboració de totes les altres entitats corals de la ciutat i amb el patrocini de l'ajuntament Terrassenc, organitzà uns actes d'homenatge que començaren el 28 de maig, amb una recepció a la sala capitular de l'ajuntament, on Rosa Puig fou nomenada "filla predilecta" de la ciutat i el director de l'Orfeó Lleidetà, Lluís Virgili, féu una glossa de l'homenatjada. Aquests actes acabaren el 31 de maig amb un concert antològic de composicions de Rosa Puig, el qual finalitzà amb dues obres corals interpretades per totes les entitats corals terrassenques.

El SOC s'adhereix a aquest merescut homenatge a Rosa Puig.

Audició crítica de música montserratina

El dissabte dia 23 de maig se celebrà al monestir de Montserrat una audició crítica sobre obres de l'escola montserratina, a càrrec del pare Gregori Estrada. Hom pogué escoltar obres de Joan March (1582-1658) —notòries concomitancies amb la música de Victoria—, Joan Cerverols (1618-1680) —primer punt culminant de l'escola montserratina—, Miquel López (1669-1723) —primeres mostres de la utilització d'instruments concertants dins l'església—, Josep Antoni Martí (1719-1769) —influència itàlianitzant—, Benet Julià (1727-1787) —grans contrastos dinàmics; especialització en oficis de difunts—, Anselm Viola (1738-1798) —gran orquestrà i orgue—, i l'escola musical de Montserrat. Malauradament, una vegada més, l'assistència va ser la nota trista de la sessió, puix que només tres entitats hi eren representades (Coral Sant Jordi, Polifònica de Girona i Orfeó Enric Morera).

El Banc de la Plaça de Catalunya

Costums i tradicions

Fer l'ullet a sant Pere

"Tu ets pedra, i sobre aquesta pedra edificaré la meua Església" (Mt. 16, 18). "I sota aquesta pedra s'acullen els pescadors i els peixaters; i també els paletes, pel seu nom; els ferrers, els cistellers i els segadors, per les seves lligadures. I finalment els serrallers i rellogers, per les seves claus".

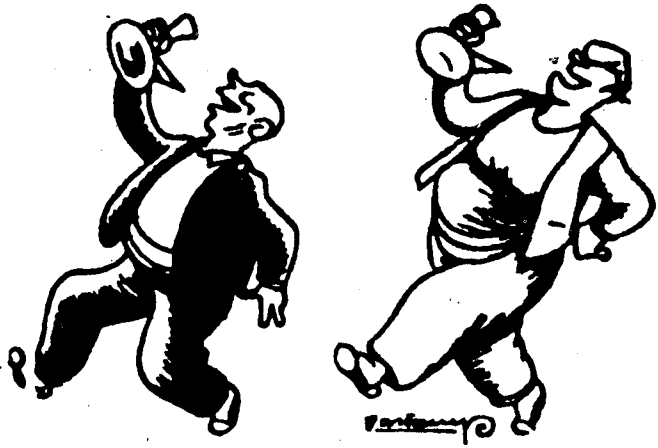
Això diu el "Diccionari dels Sants", sobre sant Pere, el patronatge del qual, com es pot veure, s'estén sobre gran nombre de gent i professions. Però no parla per res de la relació del sant amb els porrons i el vi. Mai no he pogut esbrinar-ho i m'agradaria saber-ho perquè sorprèn que hi hagi gent que els relacioni sense conèixer-ne les raons.

Tenim, per exemple, Abrera (Baix Llobregat). Tots els viatgers que hi passen i són milers, saben que en una taula a la porta d'alguns establiments, hi ha uns porrons enormes plens de vi perquè puguin xerricar aquells que tinguin prou força per aixecar-los.

Abrera celebra la festa major el dia de sant Pere. Segons sembla, antany, com una mena de caliu de les velles tradicions hospitalàries, totes les cases, en tal data treien al carrer taules amb porrons de vi perquè els viatgers poguessin tragujear a pleret. D'aquell costum se'n derivà el d'avui.

També cal dir que sense necessitat d'esperar el dia de sant Pere, a les cases de pagès no convertides en hostals o paradors, restaurants o coses per l'estil, el porró no manca mai a la taula, però a dins, en record, igualment d'aquelles tradicions d'hospitalitat dessus dites.

Si només fos Abrera on es

troba certa relació dels porrons amb sant Pere, potser no hauria pensat en comentar-ho encara que sigui bona cosa explicar-ho a qui passi per allí i es pensi que es tracta d'un reclam. Però hi ha un altre cas, encara, a comentar.

A Sant Pere de Torelló (Osona), el dia de la festa major en honor del seu patró, celebraven una dansa que Joan Amades explica així: "... Sortia a ballar una parella; ell portava al cap un gros porró de vi. I havia de tenir cura que no li caigués mentre dansava; ella, en ésser treta a dansar, donava una coca al ballador. En un moment del ball es deturaven; ell treia un gros ganivet i tallava la coca; tots dos en menjaven un bocí i feien un traguinyol. Després el ballador deixava la seva companya, anava a cercar-ne una altra i repetia la dansa. Aquesta acabava quan el ballador trenca el porró, o quan no restaven més balladores a treure en dansa".

O quan —penso jo— el ballador ja no devia poder mantenir

l'equilibri després de tantes libacions. Sigui com sigui, dos costums relacionats amb els porrons i el sant pescador. També hi trobem la coca. És a dir, tres elements: el porró, la coca i la dansa, que amb l'afegit de les fogueres i els focs artificials trobem en les festes berberes especialment les de sant Joan i sant Pere.

He consultat una colla de Goigs per a veure si podia trobar la relació del sant amb el vi. Només els de Sant Pere de Miramar, escrits per Joaquim Ventalló demanen que protegeixi les vinyes "que ens facin un vi de grau / de qualitat perfumades...". I uns altres escrits per mossèn Climent Forner, li diuen que "difon la primavera de la saba a tot el cep". En sentit figurat, doncs. A ran de terra, aixecar el porró penso que és fer l'ullet al sant.

Esteve Busquets i Molas

Racó del llenguatge

Les fruites silvestres (i 2)

Amb temps i palla maduren les nesples, diu la sabiduria popular, aplicant-ho als afers que requereixen una llarga preparació. Abans sí que en veia alguna vegada, de nesples a la botiga. Les hi duien d'una casa de pagès amiga, i n'havia menjades sempre que n'hi havia. Ara fa molt de temps que no n'hi veig. Es cullen verdes i es posen entremig de palla fins que es passen. És llavors que són bones, d'una dolçor fada però agradable.

Les serves no les he vistes tan sovint, però també les he tastades. Com les nesples, només són bones després d'haver madurat en palla, i tenen un gust més àcid. No confongueu les nesples amb les nespres o micacos, en castellà "nísperos".

A començament de tardor veureu a les muntanyes properes, una gran abundància de cireres d'arboç, entre grogues i vermelles, o vermelles del tot quan són ben madures. Malgrat haver-n'hi tantes no s'han comercialitzat com altres productes silvestres. Tenen una dolçor embafadora que no agrada a tothom.

Els que som d'abans de la guerra recordem una sensació increïble per a les generacions joves actuals: la fam. Hem arribat a menjar coses inversemblants, com garrofes i glans. Glans de bona mida, torrades eren una bona menja i no les trobàvem pas dolentes. Les garrofes, ben seques i negres són dolces, i en aquell temps d'escasseig de matèries primeres eren la base de la xocolata, a falta de cacau.

Més eixerit que un pèsol, diria jo d'una persona espavilada o amb bona salut; però treballant les comparances, a classes de català, s'ha presentat la frase feta, eixerit com un gínjol. El desconeixement del gínjol m'ha portat a investigar-lo i a fer aquest report de fruits d'aquesta mena, alguns dels quals la gent jove de ciutat no coneix, perquè són en franca regressió. Els gínjols són de la grandària d'una oliva i rogencs. Els lledoners són uns arbres majestuosos que fan uns fruits petits i negres. Els ocells se'ls mengen amb fruïció, i els homes, diu que també. Les cireretes de pastor, petites i vermelles, totes elles pinyol, són els fruits dels arços blancs. Cireretes de pastor, lledoners i gínjols jo no m'he menjats mai. M'he atès a les definicions trobades a la Gran Enciclopèdia Catalana.

Encara que en les groselles, anomenades també ribes, les quals no he vist ni menjat mai al natural, però sí en forma de melmelada i de xarop, molt abundants al mercat.

Convindria preservar de l'extinció tots aquests fruits i també les paraules que fem servir per a denominar-los.

Perles ortogràfiques

De l'aparador d'una botiga d'articles de fotografia: Fotocopies. Amb paper normal. Amb paper amb el vostre membret. El mot membret és un castellanisme, capçalera és el mot adequat. I fotocòpies, amb accent.

Albert Pera

El gegant dels aires

53

saltar dins dels raig i fugir en busca de terres més generoses que aquella on la sort o la desgràcia els havia portat.

Tots els mariners, menys quatre, es varen avenir amb el pla. Aquests quatre, més entenimentats que no pas els altres, es varen comprometre, però, a no descobrir els seus companys.

I vingué una nit que semblava triada a posta. La mar estava tranquil·la com un llac; no es sentia ni el més lleuger buí de vent. Tot restava en la calma més absoluta.

Cap allà a mitja nit, tal com ho havien convingut, set mariners varen llevar-se cautelosament, fent via cap a la platja. Poc pensaven ells que alguns dies abans el negret James havia arribat fins allí amb el mateix intent que hi portava aquell grapat de desesperats.

Ja tenien el raig desamarat, i dos dels homes aguantaven les cordes des de terra, mentre els altres saltaven dintre.

—Companys —va dir un d'ells—: veig cap allí, a llevant, un cap de núvol que no m'agrada gaire.

—¿Que tens por? —li varen fer els altres, burlant-se de la seva observació.

—¿Jo, por? Amb trenta anys que navego, conec el mar com si fos el meu pare, o encara més; perquè al meu pare l'he vist menys que no pas el mar.

—Doncs, no ho sembla —li va dir un xicotàs d'uns vint-i-cinc anys—. Perquè si per un cap de núvol us alarmeu...

—No m'alarmo! I a més, si naveguéssim en vaixell, poc que me n'hauria ni adonat d'aquest cap de núvol; però tractan-se d'una embarcació com la que portem, en bona fe, tot s'ha de témer.

Entretant, els mariners que hi havia en terra, varen enrotllar les cordes i, amb un salt, varen ésser a dintre del raig.

Dotze rems varen caure a l'aigua alhora, i els remers, amb un coratge que donava bo de veure, varen posar-se a vogar.

Aquell cap de núvol s'havia enguixit una mica, i un vent no fort, però insistent, s'havia aixecat. La mar estava un xic més moguda que poca estona abans, però els mariners no en volgueren fer cas. L'únic desig, l'única ambició que tenien, era la de fugir d'aquella terra mal agrada, confiant en la sort que els fes trobar un indret més hospitalari, o bé un vaixell que els recollís pel camí.

Però les coses no anaven pas segons els seus desitjos. El mar s'anava picant i el raig costava d'arrençar. Com que no tenia quilla, l'esforç que havien de fer els mariners era doble del que es necessitaria per portar una embarcació isual.

Això no els treia pas coratge. Al contrari, com més costosa era la tasca, amb més delit s'hi posaven, sense fer cas del temps que, com més anava, més tempestuós es mostrava.

—A punta de dia, que no és lluny, potser que el temps tombi cap a bo.

—Bé ho hem d'esperar.

I amb aquestes paraules esperançadores, procuraven donar-se ànim els uns als altres, volent convèncer's ells mateixos de què ho creïen tal

La partitura setmanal

LA LLETJA

A la terra del poc pa
si en varen casà una noia;
la lletja varen casar
amb el més garrut dels homes.
La lletja, la lletja.

Tot el poble ja en va ple
de les noces de la lletja,
tothom diu que el seu marit
no té gust ni li du afecte.

Mes el nuvi està content
tot mirant la seva dona
perquè troba que el seu cor
és un niu de gràcies dolces.

L'hermosor que tothom veu,
amb el temps es torna lletja;
l'hermosor de dins del cor
si s'estima, dura sempre.

La sardana i la dansa

Premis i guardons

La Institució Obra del Ballet Popular vetllant pel millorament cultural i artístic de la nostra dansa, ha instituït per a la DIADA UNIVERSAL DE LA SARDANA 1981, la PLACA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA, a cadascun dels següents premis i guardons:

Premis

A L'ESTUDI HISTÒRIC.
A L'ESTUDI LITERARI.
A L'ESTUDI SOCIAL.
A L'ESTUDI MUSICAL.

Serán presos en consideració els treballs apareguts l'any 1980, en publicacions periòdiques o circumstancials que s'ens trametin.

Al guió radiofònic

Per optar a aquest premi, cal la tramesa d'un recull de quatre guions radiats l'any 1980, per cada un dels programes de les emissores concursants. La placa serà atorgada doblement a l'emissora i a la persona o entitat autors dels guions.

A la fotografia sardanista

Que hagi estat tramesa. El jurat qualificador l'integraran experts de l'AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA DE CATALUNYA.

Al disc de música per a cobla

Hi opten els discs apareguts l'any 1980, de qualsevol format,

velocitat i lloc d'origen de producció que sigui tramès. Serà atorgat per: a) Interès musical de l'obra; b) Gravació; c) Interpretació; i d) Complementàriament, presentació literària i material.

Al jove músic de cobla

Dedicat a premiar i a estimular el planter de joves músics de cobla.

Roure d'Or

A una entitat, per la seva tasca sardanista.

Almorratxa d'Or

A un Esbart de dansaires, per la continuada promoció de la dansa popular.

Garlanda d'Or

A una població que, per la intensitat i perseverança, s'hagi

caracteritzat en l'enaltiment de la dansa nacional.

Garlanda d'Argent

A una població que conreu-hi, de consuetud, la dansa secular local.

L'atribució dels guardons es farà a base de les propostes rebudes de les entitats afins i de la resolució que hi doni el Consell Nacional de l'O.B.P.

El peculiar al Jove Músic de Cobla es farà d'acord amb el veredict de d'un Jurat format per compositors designats a l'efecte.

Tots els treballs i propostes hauran de ser adreçats a la Secretaria general de la INSTITUCIÓ OBRA DEL BALLETT POPULAR, Montcada, 20, principal (Palau Dalmasas), Barcelona-3, abans del dia 30 de setembre del 1981, segons les normes generals usuales de cada any.

Josep Ventura

Fent pinya

La temporada de 1980 (3)

PRÒXIMES ACTUACIONS:

- 27 de juny.- Al Raurell: Xiquets de Tarragona.
A Tarragona: Xiquets de Tarragona (Sant Pere i Sant Pau).
- 28 de juny.- A Ciutat Badia: Minyons de Terrassa.
A Sant Cugat del Vallès: Castellers de Barcelona.
A Sant Pere de Ribes: Castellers de Ribes, Castellers de Sitges, Castellers de Vilafranca, Els Bordegassos de Vilanova i Castellers de Vilanova-Colla de Mar.
- 29 de juny.- A Vilanova i La Geltrú: Castellers de Vilanova-Colla de Mar.

ACTUACIONS:

CASTELLERS DE BARCELONA.- El 31 de maig, a la pròpia ciutat i a Hospital de Sant Pau (on hi havia un nen de la colla internat) descarregaren el pilar de cinc, alguns de quatre i un castell de sis net; i al barri de La Prosperitat, descarregaren el tres i el quatre de set, la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i un castell de sis net.

CASTELLERS DE SITGES.- A la pròpia vila, el dia 7, descarregaren la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i un castell de sis.

JOVE DELS XIQUETS DE TARRAGONA.- Anaren a Aitona, el 17 del mes passat, descarregant el dos de sis, el tres de sis aixecat per sota, el pilar de cinc, alguns de quatre i el castell de sis net.

MINYONS DE TERRASSA.- La darrera actuació fou a la Creu Alta sabadellenca, el dia 7, descarregant el tres i el quatre de set, castells de sis (normals i nets) i pilars de quatre; el seu "Grup de dones" va descarregar el tres de sis, 2 pilars de quatre i un castell net. Abans, el dia 9 del mes passat, va actuar a la inauguració del centre excursionista local, descarregant el pilar de quatre únicament, a causa de la pluja.

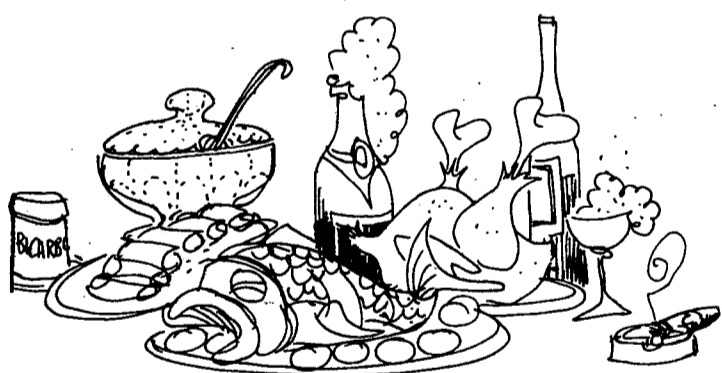
ELS NENS DEL VENDRELL.- Amb motiu de la inauguració de l'Auditori Pau Casals, actuaren al barri marítim de Sant Salvador on descarregaren la torre de sis, el pilar de cinc i un castell de sis.

EL BORDEGASSOS DE VILANOVA.- De l'actuació de Montserrat, ressenyada a l'anterior crònica, hem d'aclarir que el pilar de cinc no va ser carregat i, a més, en canvi, van descarregar el tres de sis aixecat per sota.

Jaume Casanova "Crossa"

Cuina

Mª Glòria Muntañola

Amanida marinera

4 o 5 patates grosses	6 sardines de llaura
2 cebes tendres	100 grams olives sense pinyol
Enciam	1 tomàquet
Maionesa	2 pastanagues
Una mica de julivert	2 ous durs

Poseu a coure les patates senceres, deixeu-les refredar i talleu-les a rodanxes no massa grosses, per tal que no es trenquin.

Talleu les cebes a quadrets petits. Poseu a coure els ous durant 12 minuts, perquè es posin durs. Talleu l'enciam molt petit. Col·loqueu les rodanxes de patata en una plata rodona de servir, escampeu la ceba pel damunt i poseu-hi una mica de maionesa; després una mica d'enciam trinxat; al mig, poseu-hi un tomàquet cap per avall, partit en 6 trossos, i les sardines en forma d'estrelles, entre cada sardina una rodanxa d'ou dur i una mica de maionesa i al damunt, poseu-hi una oliva. Orneu-ho amb pastanaga ratllada, una mica de julivert i les olives.

com ho deien.

Però, en lloc de calmar-se el temporal anava en augment. Les ones gegantines es succeïen, i el raig, fràgil i deballestat, semblava que havia de desfer-se a cada instant.

La situació dels naufrags fugitius anava esdevenint cada cop més compromesa. Aquells homes, valents i decidits, sentien ja en llurs venes el glaç de la mort, però seguïen lluitant amb totes llurs forces.

I així tota la nit: ara les onades se'ls enduien a unes alçades extraordinàries, ara semblaven voler-se'ls engolir en el més pregon dels seus abismes.

—Ni mai que haguéssim volgut fugir! —exclamaven alguns.

I en aquells moments d'angoixa, es representaven l'illa com un lloc ideal, on s'hauria pogut viure amb tranquil·litat.

A la mitja claror de la celstia, que semblava lluitar endebades per travessar les tenebres del cel, veïen encara les siluetes dels roquissers, com sombre frantàstiques que s'alcessin enmig del mar amenaçant.

—Tornem a terra! —va cridar un mariner.

I aquells homes que a tants perills s'havien exposat per fugir d'aquell lloc, tot es delien per tornar-li. Tots a l'una varen empunyar els remes, vogant forçats per tornar a l'illa, poc temps abans tan avorrida.

Però tots llurs esforços eren inútils. Les onades semblaven alçar-se al seu davant i rebutjar-los, cada cop que intentaven avançar cap a la costa.

El cel anava il·luminant-se d'una feble claror, però els ulls d'aquells desesperats no trobaven pas en aquell clarejar la salvació esperada. Al contari, les primeres llums matinals venien a il·luminar un cel carregat d'amenaçes, unes nuvolades que no pressagiaven res de bo.

Entretant, en l'illa s'havien adonat de la desersió dels mariners. En ésser a l'hora de muntar la guàrdia a la platja, el mariner encarregat es trobà amb què quasi tots els homes havien abandonat la cova. Després de cercar-los inútilment, en donà avís al capità.

Fet el recompte, quedaven només en l'illa tres mariners, el negret, el capità i els nostres quatre amics.

Tots junts varen eixir al defora per buscar els fugitius i encara no tenien temps d'arribar a la platja, que en Lluís ja els havia descobert allà, enmig de la tempesta, bregant desesperadament contra les ones.

—Són allí, són allí! —cridà en Lluís, esgarriat.

En aquell moment havien desaparegut com engolits per la mar, però al cap d'un instant varen reaparèixer a una altura considerable.

—Estan perduts! —exclamà el capità—. Des d'aquí no podem enviar-los cap socors i la seva embarcació no resistirà pas l'embranchida de les ones.

Varen ésser uns instants d'una terrible angoixa. Veure allí a poca distància uns homes en greu perill i no poder socórrer-les, és un suplicí que ni es pot expressar.

Tot d'una, un llamp esqueixà la nuvolada. A seguit un tro formidable ressonà per l'espai, i el mar, com enardit per aquella col·laboració dels

DIUMENGE 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

10.03 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la Santa Missa.
11.25 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.00 INFORMATIU
15.00 AVENTURES DE TOM SAWYER
15.30 LA CASA DE LA PRADERA
16.30 DOCUMENTAL
17.20 ANEM A VEURE
18.20 TERTULIA AMB...
19.20 ESTRENES TV. "La prueba" 1973.
20.50 EXTERIOR DIA
21.30 NOTICIES
21.50 REVISTA DE TOROS
22.20 ESPORTIU
23.30 TEATRE BREU: "La señorita Elvira" de Lauro Olmo.
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 INFORMACIÓ
14.15 VIURE ELS 80

CIRCUIT ESTATAL

15.30 LA MUSICA
16.35 L'INCREIBLE HULK
17.25 MÉS ENLLÀ
18.00 LOU GRANT
18.50 DOCUMENTAL
19.35 A FONTS
20.30 EL TESTIMONI
21.35. LLARGMETRATGE: "Matar o no matar"
23.20 COMIAT

DILLUNS 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA
17.00 LES GUILLERMINES DEL REI SALOMÓ
17.30 PASEM-HO BE
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.00 CIRC
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE

16.35 L'ESTEL BLANC
19.03 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 JOEY Y EL HALCON ROJO
19.35 INFORMATIU JUVENIL
20.00 MA A MA
21.00 TELEDIARI
21.45 LLAPIS I PAPER
22.50 WILL SHAKESPEARE
23.45. AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 MIRADOR

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 LAS AVENTURES DE SUPER-RATON
20.30 CINE CLUB. Cicle Katherine Hepburn: "La costilla de Adán" 1949
22.15 HORIZZONTS
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIMARTS 30

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA
17.00 SET DIES
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 LA BATALLA DELS PLANETES

16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.03 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 UN MÓN PER A ELLS
20.00 EN AQUEST PAIS
21.00 TELEDIARI
21.45 300 MILIONS
22.50 DALLAS
23.45 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 CATALUNYA A FONTS

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2

20.00 ELS NOIS DEL 47 A
20.30 II GUERRA MUNDIAL. DIARI D'UN SOLDAT
20.50 MUSICAL EXPRESS-AMICS
21.50 AMUNT, AVALL
22.40 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIMECRES 1

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.25 ESTIU INFORMATIU
17.00 MONOLEGS
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.05 PREMIS INTERNACIONALS DE TEATRE.
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.03 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 GRIZZLY ADAMS
20.00 UN MÓN FELIÇ?
20.30 ARRELS
21.00 TELEDIARI
21.45 SESSIÓ DE NIT: "El equívoco" 1973
23.45 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.15 MIRADOR

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 CASTELL DE CLOPPA
20.10 AUBREY
20.30 RETRAT EN VIU
21.30 BENNY HILL
22.00 IMATGES
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES
23.30 COMIAT

DIJOUS 2

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE

14.25 ESTIU INFORMACIÓ
17.00 VOSTÈ PREGUNTA
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRÒNICA-3
16.00 EL BOSC DE BRENDON
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
19.03 AVANÇAMENT INFORMATIU
19.05 EL GRAN CIRC DE TVE
20.00 MUSICA MAESTRO
20.30 VIURE CADA DIA
21.00 TELEDIARI
21.45 AQUESTA NIT
22.45 TAUROMAQUIA
23.45 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.15 LES NOSTRES COSES

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 EL REGNE ANIMAL EN CRISI
20.25 ENTRE DOS CLARORS TV
21.00 FESTIVAL
22.40 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIVENDRES 3

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 PASEM-HO BE
14.25 ESTIU INFORMACIÓ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.00 POPEYE
16.30 EL LIBRO GORDO DE PETETE
16.35 L'ESTEL BLANC
17.00 AMB VUIT N'HI HA PROU
18.50 BLA, BLA, BLA
19.10 SPIDERMAN
19.30 LA BOSSA I LA VIDA
20.00 PROGRAMA D'HUMOR
20.25 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
21.45 TENSION: "La muerte suena una vez"
23.15 EL ACTOR Y SUS PERSONAJES
23.55 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 TORNEIG DE WIMBLEDON (final)
19.15 NOTICIES-2
19.30 LA CLAVE
00.00 NOTICIES-2
00.15 COMIAT

DISSABTE 4

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

11.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

12.00 SABADABADA
13.00 CONCERT.
14.00 INFORMATIU
15.00 NOTICIES
15.30 ELS PICAPEDRA
16.00 PRIMERA SESSIÓ: "El abuelo de la criatura" 1932

17.55 APLAUSO
19.35 VACANCES A LA MAR
20.30 EL BOTANIC
21.00 NOTICIES
21.20 INFORME SETMANAL
22.05 DISSABTE CINE... "Breve encuentro" 1973
23.40 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 EL CASTELL DELS TRES DRAGONS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 FINALS DEL TORNEIG DE TENIS DE WIMBLEDON
19.30 PRENGUI LA PARAULA
20.05 TROBADA AMB LES LLETRES
21.20 REVISTA DE CINE
22.15 VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.30 COMIAT

Guía editorial

LIBROS NUEVOS PARA EL VERANO

- EL HOMBRE NUEVO. B. Forcano, L. Boff y otros
- MARIA DE NAZARET: MUJER, CREYENTE, SIGNO. M. Rubio
- LA ORACION DEL CORAZON. J. Lafrance
- CANTOS DE LA IGLESIA ANTIGUA PARA LA IGLESIA DE SIEMPRE. L. Nos
- PUSTINIA. ESPIRITUALIDAD RUSA PARA EL HOMBRE OCCIDENTAL. C. de Hueck - Doherty

Y PARA LOS QUE NO TIENEN TIEMPO:

- EL PUESTO DEL HOMBRE EN LA FILOSOFIA CONTEMPORANEA. C. Díaz
- CULTURA Y LIBERACION. N. Alcover
- MORAL PROFESIONAL. J. M.ª Vázquez
- ¿UNA IGLESIA EN TRANSFORMACION?. J. M.ª Laboa
- DOGMATISMO Y EDUCACION. L. López-Yarto
- CARTA A UN HERMANO CATOLICO. Max Thurian

NARCEA, S.A. DE EDICIONES DR. FEDERICO RUBIO, 89 - TELS. 254 64 84 - 254 61 02 - MADRID-20

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

Dotze senyores o senyoretes (contracte mercantil)

Col.laboradores per a la introducció de productes d'alta cosmètica amb patent japonesa.

Exigim: Bona presència. Dedicació total. Aptitud per a les relacions públiques.

Oferim: Formació tècnica-comercial a càrrec de l'empresa.

Sis visites/dia programades per la Direcció. Importants ingressos amb mínim garantit de 1.000 ptes. diàries.

Demaneu entrevista al telèfon 201 20 29 hores d'oficina.

mulleton

para la higiene del
cuerpo y del hogar.

compresas
adhesivas

planchas
de pañales de
2 unidades
adhesivas

tissue higiénico

confort
en paquetes de
2 rollos
ideal (perfumado)
en paquetes de 2 rollos
noche (doble noche)
en paquetes de 2 rollos

servilletas

picnic
en paquetes de
50 unidades de 1 hoja
buffet
en paquetes de
50 unidades de 2 hojas
lunch
en paquetes de
50 unidades de 3 hojas

braguitas pañal

medio día
en bolsitas de
20 unidades
media noche
en bolsitas de
15 unidades
unidades para
en bolsitas de
12 unidades

guantes

hormi
en paquetes
250 gramo
hormi
en paquetes
500 gramo
hormi
en paquetes
1000 gramo